

JEAN BAPTISTE LYBAERT

Jean Baptiste Lybaert (Gent 1808–Gent 1889) was leerling aan de Gentse Academie. Hij werd heraldisch schilder en decoratieschilder. Hij was gehuwd met Maria Ludovica Coppejans (1821–1889). De meeste van de 19e eeuwse Gentse schilders moet hij persoonlijk hebben gekend : met Jan Van der Plaetsen is hij samen naar school geweest; de broer van Ivo Vermeersch was gehuwd met zijn zuster; de winkel van Jean Henri Van der Haeghen heeft hij volledig herschilderd

Hij moet in zijn jeugd in de buurt van de Nieuwe Wandeling hebben gewoond, waar hij Pieter Coucke regelmatig schetsen zag maken; later, in de jaren 1880, woonde hij achtereenvolgens in de Regnessenstraat, Prinsenhof, Steendam en Lange Violettestraat 43. Hij had twee zonen.

Théophile (1848–1927), leerling aan de Gentse Academie (Paul en Félix De Vigne) en van 1874 tot 1878 bij Gérôme te Parijs. Théophile was een postromantisch kunstschilder en beeldhouwer, die portretten, huiselijke taferelen en de kruiswegen van de H. Kerstkerk en de St.-Annakerk heeft geschilderd. Na de dood van Theodoor Canneel voltooide hij de muurschilderingen in wastechniek in de onafgewerkte Philomena- Passie- en Doopkapel in de St.-Annakerk. Hij nam deel aan de Gentse kunstsalons van 1880 tot 1925. Werk in de Musea voor Schone Kunsten van Gent, Brugge en Kortrijk.

Zijn broer Karel (1854–1922) was journalist van «De Gentenaar» en kunstcriticus; voorzitter van het Algemeen Nederlands Verbond ; stichtend lid van de Snellaertkring en secretaris van de stadscommissie van de Vlaamse Schouwburg. Het schriftje dat Jean Baptiste heeft nagelaten, is 20 cm hoog en 14 cm breed en telt 44 blz.. Het geheel lijkt wel in één adem te zijn geschreven : het bevat geen verbeteringen, geen doorhalingen en ook geen aanvullingen. De auteur moet zijn herinneringen in zijn laatste levensjaren aan het papier hebben toevertrouwd, vermits er gegevens in opgenomen zijn uit de jaren 1860-1880 en hij het Gentse Driejaarlijkse Salon van 1887 nog heeft bezocht en er o.a. werk heeft gezien van Eugène François Block.

Het schriftje bevindt zich in de Handschriftenzaal van de Universiteitsbibliotheek Gent, in het zeer uitgebreide Fonds Frédéric De Smet (1876–1948). Deze kunstschilder, kunstcriticus en galerijhouder moet de familie Lybaert goed hebben gekend ; hij heeft o.a. een studie geschreven over Théophile (Gand Artistique, 1927).

De tekst is integraal weergegeven, zonder enige wijziging of verbetering. Enkel de nummering van de voetnoten werd aan de tekst toegevoegd.

De biografische gegevens zijn hoofdzakelijk ontleend aan een lexicon in voorbereiding : «Gentse beeldhouwers en schilders 1750-1950».

Daniël VAN RYSSEL

Naemen der schilders die ik van in mijne jongheyd en tijdens ik op de academie, de lessen bijwoonde.

Meester Merts (1). Dit was eenen der oudste professors der Academie (2), die reeds teekenmeester was op het Pakhuys-Koorenmort, waer men dan nog niet anders teekende dan met roode aerde, en die naer de tegenwoordige Academie mede overkwam wanneer zij agter de guustijnen werd ingericht. De werken die ik van hem gezien heb, was de paneelen van den salon van den Heer Bauts, in de Veldstraet, en geschildert in den zin zoals er den beroemden bas relief schilder ook schilderde, op doek verbeldende zeeaven met rawinen van grieksche tempels en rookende turken, met lange pijpen, die met Uropeaensche kooplieden onderandelen, en waer damen en heeren op wandelde, gewonnelijk de afbeeldsels van den besteller. Maer daer hij gewonnelijk geene kunst bezigheid genoeg en had om te bestae, zoo het ik hem in het zelfde huys weten den grond overschilderen van eene bovenkamer, met sinees papier behangen, en waervan den grond den lack gansch vervlogen was, en waer aen hij twee jaeren gewerkt heeft om tusschen de blomen dat alles uyt te spaeren. Hij had eenen zoon (3), die ook de schilderkonst uythoeffende, maer eenen rechten dompelaer, en die op zijne beurt ook eenen zoon (4) heeft naegelaeten die ook kontschilder is, maer die door zijn talent Heer doet aen den naem van zijnen grootvader, en zoo ik geloof hem zelf in kunde overtreft, en die indien ik mij niet en bedrieg heden Bruesel bewoond.

Paling (5), geboren van Oostacker, zon van klijne landbauwers, op dit dorp, bewonden het goed van de hedelen Heer, Malcamp (6), die hun buytenverblijf ook te Oostacker hadden, en daer den heer Malcamp t'elkens op zijne wandeling, den jongen Paling, die in de wijde de koeyen van vader wacht, bezig vond met zoo goed als hij konde, de koeyen, het kasteel of eene boerenwoning te teekenen vatte hij genegendheid voor hem op, en verkreg van den vader dat hij naer de Gendsche Academie (7) de teekenlessen mogt gaen bijwonen, hetgoon den Baron betalde, en alwaer hij zulk eenen grooten voortgang ded, dat hij den preijs behalde, en door den Baron naer Parijs gezonden wierd om de schilderkonst voort te leeren alwaer hij leerling (Dicipel, zegde men in din tijd) wierd van den Beroemden David, en eenen zijner beste leerlingen wierd ; zijn eerste werk dat hij voor Gend vervaardigde was een Outarschilderij voor Ste Baefskerke verbeldende de Heijlige Coleta ontfangende uyt de handen van het Gentsche magistraet de horloofbrieven tot het stichten van een klooster te Gent. In Ste Michielskerk ziet men een van zijne beste voortbrijngselen, het is eene Kruysvinding (8), door Palinck in 1811, te Roomen geschildert voor Ste Michielskerk; Ik erinnere mij nog dat ik een kind zijnde, met vader Ruylof (9), blikslaeger, wonende tegen de zuyvelbrugge, medegenomen werd, naer den Pand der Vrouwenbroeders, en daer ter regter hand tijnden ganck in twee

groote kamers gebragt werd, alwaer dat eenen persoon bezig was met het portret van eenen Engelschen Generael te schilderen, en dat Ruylof zegde, ziet Mijnheer Palinck daer is uwe vermdoos, en dan den General beziende zegde hij, Mijnheer dat is eenen keirel die al vele Fransosen naer de ander weireld gezonden heeft, waer op den zoogezegden General in eenen lach schot, tot verwondering van Ruylof, die zegde, dien Engelsman en verstaet ons niet, maer Palinck antwarde het is mijn model eenen Gentenaer zoo als gij. Palinck wierd door Koning Willem tot Ridder en zijnen hofschilder benoemd en trouwde laeter met de dochter van zijnen weldoener Mejafferauw Malcamp, naer haer overlijden eertrouwde hij met eene zijner leerlingen (10), die hier op het drijaerlijks konkoers den prijs behalde met de schilderij Ste Cecilia, die zich op ons muzeum bevind.

Van Rysschoot (11), te Gent geboren, schilderde in alle slag in de Kostschol van den heer Demoor in de Heijliggeeststraet, schilderde hij de Eetplaets op lijnwad verbeeldende volgens het gebruyk van dien tijd met zeeoven, grieksche ruimen en turken en Uropessche kooplieden en damen, alles in natuurlijk maer zijne Basrelierven der suporten zijn zoo bedrieglijk dat men die voor wit marmer zou aenzien; hij schilderde voor den koor van Ste Baefskerk, boven het gestoelte, Elf bas-reliefs, schilderijen, die tusschen het wit en zwart marmer geplaetst zijn. Hij had eenen broeder (12) die op den hoek van den Kromen waen en de Goudstraete wonde, en er den stiel van knopmaeker en galonwever uythoefende, die men heden pasementwerkers noemd; dezen had eenen zoon Pieter die ook den schilderkonst en het muziek begon te leeren, maer die zich laeter met den stiel van zijnen vader bezig hield en wiens zoon (13) heden een beroemden Pianist en Organist is.

Van Huffel (14) geboren van Geeraerdsbergen, ook medeleerling van Palinck, kwam zich alvroeg te Gent vestigen, en had zijn wonst in de Catalijnestraet, hij wierd Directeur der Gendsche Academie en schilderde voor Ste Jacobskerke, de beltenis van Ste Pieter en Pauwel, ten alven lijve, als medalions op de kolomen die den toren dragen geplaetst, ook de schilderij van den Heyligen Cornelis, in de zelfde kerk geplaetst en voor Ste Baefskerk, voor de tweede kapel langs den lijnkenkant, een houtarstuk verbeeldende Ste Landaald, Bisschop en den Jongen Heyligen Lambert; die de brandende kolen van het wirookvat in zijn wit roket houd, hij heeft ook nog verscheijde groote schilderijen op komandos gemaekt maer die ik noijt geweten en heb waer zij te zien zijn.

Van Hanselaere (15) was te Gent geboren op Ste Pietersnederkouter het huys voorbij de Apothekeerij Bauwens, zijn vader was huys schilder en hij leerling der Gendsche Academie waer hij den eersten prijs behalde en naer roomen

zijne studien ging voltrekken en een groot deel van zijn jongelinks doorbragt, daer hij schilder van den koning van Nappels benoemd was, waer hij eene groote fortuyn vergaerde, hij schilderde te Roomen eenen Ste Sebastijaen, die eeniege Jaeren in Ste Baefskerke geplaetst werd en naerdien naer ons Museum verhuysde. Hij kwam naer Gent terug waer hij in de Meire de Sodalitijd kocht, en den voorgevel met pilasters, friezen, ornamenten en busten dede eerbauwen, en de bovenkapel der Kongregatie in eenen schoonen grooten Atelier dede veranderen, aldaer schilderde hij een zeer groote schilderij, het vertrek van Artevelde op de vrijdagmart verbeeldende, die ik geloof dat zij noyt verkogt geraekt en is. Hij had vele leerlingen, onder andere, Lamens (16), Godino, De Nobel, Caneels (17), De Zurgelooze (18).

Joannes Maes (19) was geboren te Gent, op Ste Jacobs-nieuwstraet tegen de Nieuwbrugge in een huys den Klijnen Spiegel genaemd, en waervan den terling huysen dees Jaer weggebroken zijn. Hij was leerling den Gentsche Academi alwaer hij den Eersten prijs behaelde en naer Roomen gezonden werd om zijne studien te vervoorderen, aldaer behalde hij veel roem en trad hij in het huwelijk met een Joffer Cananie, hij kwam naer zijne geborte stad terug, en werd door den kerkraed van Ste Jacobs gelast met het vervardigen van een autae schilderij, verbeeldende, Den Jongen Tobias, die van zijnen vader naer Prages gezonden, woord vergezeld dan den Engel Raphaël, in de gedante van een Jongeling. Dan bestelde men hem eene schilderij voor Ste Michiels kerke verbeeldende de Heijlige Familie; ook schilderde hij noo eene klijner schilderij voor Ste Nicolas te Gent eene Heijlige familie, in het stadsmuseum heft men eene levensgroote schilderij, Junon verbeeldende, zeer pragtig geschildert ; Daer hij bij ondervinding wist hoe gebrekkig de lessen in onze Academie gegeven wierden, bod hij zich aen om zonder vergoeding er les te geven, men stond hem de plaets van leeraer in de klas van plasteren beelden toe, en inder daed in plaets van in boeken of gazetten te zitten lezen, en te roepen Sut Stil was hij gestadig in de klas en vier à, vijf mael par avond bij ons om ons te onderwijzen, bragt ons bij het model, om beter het verschil der nuansen te zien, en inderdad wij leerden meer op eene wek als voortijds op eenen geheelen winter, doch dit en stond verscheijde der heeren niet aen daer zij ook het zelfde haden moeten doen, en hierom hitsten zij de directie tegen hem op en plaets van danck ontmoette hij vele plagerijen en dwersdrijverijen, tot zoo ver dat hij gansch ontmoedigt, Gent verliet, en met zijne Vrouw werderom naer Roomen keerde gevolgd van twee zijner leerlingen, den heer Berlaere, uyt de Oudburg, en Adolf Bernaerd, alwaer hij overleden is.

Constantinus Sloedens (20), geboren te Gent, overschelde in het zwart hondcken alwaer zij eenen kruydeniers winkel hielden hij was leerling van den heer Vanhuffel, en behalde de gouden medalje op de academie, daer hij zag dat de

lessen op de academie, veel te verlangen lieten, huurde hij de plaetsen boven de kerk van Ste Catharina-Godshuys, en richte daer zijn atellier en eene koostelooze academie op voor alle jongelingen, den Donderdag werden er twee lessen gegeven en den Zondag twee teekenlessen des morgens en schilderles des naermiddagg, alwaer men terzelvertijd les kreg op de Doorzigtkunde en den Anatomie, welhaest waren zijne plaetsen te klijn om alle de leerlingen te bevatten; Deze andelwijze kittelde weeral in den neus van de vrienden der Gentsche Academie, alwaer mens alsdan voor wijnig te leeren zes nederlandsche guldens voor de zes wintermaenden moest betalen, zij werkten dus hem uyt alle hune magt tegen en gelukten er zoo wel in met zijne vrienden zelf van hem te verwijderen dat hij Elendig gestorven is. Nogtans heeft hij verscheijde goede leerlingen voort gebragt, onder andere Jojef Pauwels, Enrie Vanderhagen, Isidor Vanimschoot Lesie, Jan Vanderplaetsen, Pier Meuninck, Capenick, Noterman, de gebroeders Gerard, en Manhout. Sloedens, schilderde meest altijd de figuren op de landschappen van den heer Koeke, hij heeft ook de schilderij geschildert voor den Outar van het klooster te Lovendegem, twee heylige herten voor de kerk der bijloke;

Koeke (21), Geboren te Gent op de Burgstraete, alwaer hij ook overleden is, hij was een bekwamen landschapschilder, die meest altijd rondom onze wonste in de Nieuwe wandeling zijne studien kwam maeken, hij wonde met zijne zusters die twee Modisten waren (monteuzen zoo als men dan zegden) doch daer en in dien tijd nog vele broodwinningen bestonden, waervan een alleen niet voldoende waren om zijn bestaen te verzekeren, hoeffenden zij er het onderwijs bij uyt voor Jonge Jofferauwen, waer in hunen broeder hun behulpzaam was, en terzelvertijd teekenlessen gal, daer hij zich toegelegd had om het onderwijs der doofstomme te leeren, zoo was hij overlast van bezigheyd, tot zoo ver dat eenen zijner schilderleerlingen, zekeren Judockus, Steyaert (22), beslot hem bij te staen, om als ondermeester hem in de schol te helpen en buyten den schooltijd het schilderen voort te leeren. Ik en het geene ander schilderleerlingen van hem geken dan Steyaert, en de gebroeders Van Aerde bij de doofstomme, en Dujardijn, koster in de Disschalsen.

Karel Scheires (23), geboren te Gent bekwam den eersten prijs op de Academie, hoefende zich in het schilderen, hij schilderde eenigte Portretten, ook den Salom bij Kellers, hoek der Koorenmort, met landschaepen, figuren en dieren, hij trouwde met een dochter Deronne, doch daer hij gene genoegzame bezigheyd en had om met schilderwerk te bestaen, hoefende hij er het huys en ruytuigschilderen bij uyt in het Prinsenhof, het gon nog al goed gelukte, hij wierd gansch doof, hij liet eenen zoon (24) agter, die de bekwamheyd of den yver van zijnen vader niet bezittende, doch voor Professor en schilder uytgebt, en meer wind verkoopt dan zijnen vader.

Pieter, Dielman (25), werd te Gend geboren in het Prinsenhof, N° 4, zijnen vader was brood bakker en zijne moeder eene Joffer, Deronne, hij dede zijne studien op de Gendsche Academie, was leerling van Vanhuffel, en behoevende meest de Ganderschildering, hij schilderde in Ste Jacobskerk de vonte kapel in fresco, niet zo als men heden de frescoschildering noemt, maer op naten kalk, verschen moortel, op het groot paneel verbeelde hij den doop van Christus door den Heyligen Joannes-Baptista, het gene zeer wel slaegde, aengezien de moeyelijkheid, daer er niets dan aerde kouleuren mogen in gebruykt worden, daer den kalk de andere opheet, en daer de kouleuren meer dan de helft verbleeken met het op droogen van den moortel. Hij zond eene van zijne schilderijen naer de tentoonstellingen van S'chravenhage, die hun daer zoo wel beviel dat men her hem de plaets van bestierder der Academie aanbod, die hij ook aenvaerde, naer dien heeft hij nog verscheyde mael van zijne werken naer de Gendsche tentoonstelling gezonden er over een twintig tal Jaeren heb ik hem hier op den Kouter ontmoet.

De Kauwer-Ronse (26), was leerling der Gendsche Academie, en werd er ook Professor, hij was eenen goeden teekenaer en schilderde voor Ste Bafskerke, een houtaerschilderij verbeeldende, den doop van Christus door Joannes-Baptistus, in het hoofd van Christus ziet men zeer wel de gelijkenis, van Jofferauw Ronse, de huysvrouw van de Kauwer; in Ste Michielskerk, heft hij eene schilderij aen den houtaer der gelooviege zielen, en in Ste Nicolaskerk eene afdoening van het kruys, waer maria onder het kruys in onmagt gevallen ligt.

De Kauwer-Beversluys (27), was ook Professor in de Gendsche Academie, in de klas der eerst beginnende, deze wonde in de lange Violettestraet, tegen het Klijn begijnhoof alwaer hij een verfwinkel hield, hij schilderde meest landschappen en stadsgezichten menigmael overlaeden van figurkens, maer alles dikwijls zeer ard en gebrekkig, dit belet niet dat hij eene zekere fortuyn naer gelaeten heeft.

De notter (28), geboren te Mechelen, kwam naer gend als Graveur Plaetsnijder, en daer hij reeds te Mechelen wat van het schilderen geleerd had hoefende hij hier zich in het schilderen van stads gezichten waer in hij zeer ervaren wierd, hij bekwam de plaetst van leeraer in de Gentsche Academie, met De Kauwer te samen hij wonde op de Slijpstraet, had twee dochters (29), de bloemen en dood wild schilderden, en eenen zoon (30) die dierenschilder wierd, maer die ongelukkig jong gestorven is.

Verbroekhoven (31), geboren te Gent in het spanjaerdskaesteel, alwaer hunen vader (32) eenen Bruggeling, Beldhouwer was, Die zoo natuurlijk vogelen en

dieren, voornamenlijk Papegayen, Katen en honden boetserde, dat als zij in natuurlijk kouleur geschildert waren men die voor levendig aanzag. Hij had twee zonen die van jongs af met klijne figurkens zeer fijn en koreckt te teekenen, zij teekenden meest alle de figurkens voor van Kirdorf (33), die in den pand der Predicheeren wonde, en hier terstede het eerste de Litographie uyt-hoeffende, zij hoefende zich bijde in de schilderkonst, den eenen als dieren-schilder, met figuren vorsierd en den anderen (34) als zeezicht schilder, waer zij bijde zeer beroemd in hun vack geworden, doch zij volgden ook den weg die bijnaer alle veelbelovende konstenaers ingeslagen zijn zij verlieten Gent en trokken naer Brussel, alwaer zij bijde gestorven zijn.

Geernaert (35) werd geboren te Eecloo, en wonde de lessen bij in de Gendsche Academie, alwaer hij kennis maekte met Pinoy zoon uyt den gouden leest in de Bennestege, alwaer hij de dochter traude en hier door de eene mael te Gend en de andermael te Eecloo verbleef, daer hij reeds uytmuntende huyslijke tafereelen schilderde zonder grooten bijval te bekomen, viel de Ontwenteling van 1830, voor, en hij kos in zijne werken de partij der Orangisten, hij schilderde twee tafereelen, de een het Jaer 1829, het is kermis het oranje vandel steekt op het beefor, terwijl eenen fabrikwerker met vrouw en kinderen kermis vieren, de tafel is wel voorzien, en den vader komt uyt den kelden met eene kan bier. De tweede schilderij, verbeld het zelfde werkmans vertrek, maer alle den huysraed is verdwenen, het drijkouleurig Vandel waperd op het Beelfort en de moeder staet regt te weenen, niets anders aen het lichaem hebbende dan een stuk van een hemd en een gekugelden rok, terwijl zij aen haren jongen haere laetste jak behandelt om die naer den berg te dragen, en het kind heeft naawelijks een stuk van een broek aen met eenen bretel, baervoets en bloots hoofd. Zulke schildereien wierden evig toegejucht door de Oranjisten, maer de inwonners van Eekloo, waeren te sterke Patrijotten om zulks te gedoogen, zij kwamen in opstand, overvielen zijne wonste, die zij gansch verwoesten en plonderden, en gelukkig voor Geirnaert dat hij met vrouw en kinderen was henen naer Gent vluchten, anders zouden zij door het woedende volk gesteenigd geweest zijn; Hij naem zijnen intrek bij zijnen schoonvader Eijntjen, Pinoy (36), in den Gouden leest, maer daer er in de Ste Jans straet, het laetste huys op een naer, dit huys ledig was huerden hij dit, en is er tot aen zijne dood blijven wonnen; Het Tribunael verhoordeelde de stad Eekloo, tot eene schadeloosstelling aen Geirnaert, het gon hun geen kwad en dede, en de Orangisten kwaemen hem geluk wenschen, en moedigden hem aen om op zijnen ingeslagen weg voort te gaen, hem une bescherming beloovende. Dan begon hij met schilderijen te maeken waer Pastors aen de deur eener dorps herberg, op eene toon geklomen, den Tietenhaen van agter naer vooren gedraeyd, de boeren aenmoedigde om tegen holand in opstand te komen. Eene andere verbeelde eene school der broeders van liefde, alwaer de leermeesters de leerlingen bij de oor trokken en met den stok

sloegen om hun te dwingen petitien te teekenen, om de scheidyng van Belgien en Holland te bekomen. Deze werken werden door de Orangisten sterk toegejeugt, maer bracht zoo wjnig voordeel aen hunen maeker dat hij beslot van onderwerp te veranderen, en hij schilderde nue Eene opstraetzetting van een arm huysgezin. Eene Oproeping van erfgenaeme bij een notaris als ook verscheyde Portreten die alle wel gelukten. Den kerkraed van Ste Nicolas te Gent bestelde hem eene schilderij voor den houtaer der Geloovige ziel kapel, verbeeldenden den zegenprael der Heylige Kerk, het gon hier bewees dat hij meer tehuis was met klijne tafereelen en klijne figuren, dan met groote historie stukken, hij overleed in de Ste Jans straet, en werd op het kerkhof buyten de dampoort begraven, alwaer op zijn graf een houten kruusken geplaetst wierd, waeraen een palet met eenen maetstok, met twee koordekens gehangen werd en waer zijnen naem met gouden letters op stond.

Pinoy (37), den zwager van Geirmaert, was geboren in den gouden leest in de Bennestege te Gent, hij schilderde nog al vele portretten, die meestal de verdiensten hadden van schoone kouleuren en wel te bleuzen, maer voor de gelijkenis lieten zij dikwijls veel te wenschen. Hij was Professor op de Academie, wonde op de Verleplaets tegen de Vleeshuysbrugge, waer hij een magazijn hield van teekengerief, en zijne vrouw van sayjette buyten zijne portretten en heb ik noyt eene schilderij van hem gezien, hij scheen eenen goeden teekenaer te zijn, en hield zich veel bezig met teekeningen naer schilderijen te maeken die moesten gegravert of gelitograverd worden. Hij heeft eenen zoon (38) agtergelaeten die zich grootelijks beijvert, om zijnen grootvader Heyntjes Pinoy niet alleen te gelijken maer zelfs te overtreffen.

Van der hagen (39) was geboren te Gent op de Kraenley alwaer hij een ijzermagazijn hield, dien tijd het beroemdste der stad als ook van horlogiemakers gereedschaep, hij was zeer vindingrijk en in zijne jongheyd had hij zich met de schilderkonst beziggehouden, eens dat hij op de Bargie gezeten was om naar Brugge te varen, bemerkte hij dat het schen dat de Bargie stilstond en den weg voor hem voortgong, dit gaf hem het gedacht wanneer hij te huys kwam, om de voornaemste zichten van Gent tot Brugge te schilderen, en die op twee regtstaende rollen te doen voorbij drijven de wjl hij de Bargie en andere schepen en booten in het water, en op den weg, de diligentien, de vragtwagens, de landbauwers en wandelaers, alles op het voorplaen, in blik dede uytstrijden en schilderde, en door een werktuyg langs onder dede in beweging komen, aen dit alles werkte hij vier Jaeren. En wanneer het voltrokken was verkogt hij het aen eenen barakspeelder der Foore die zich met zijne barak op het Rekolettenpleijn bevond. Hij had eene dochter en drij zonen, waervan den oudsten Henrie (40) ook het schilderen leerde en leerling bij Mijnheer Sloedens wierd, dezen was een weel belovenden leerling en van in den begin Copierde hij zoo just dat er

bijnaer geen verschil tusschen zijn werk en het hoorspronglijk te zien en was doch hij was nog al veranderlijk van gedacht, hij wierd luytenant der Gentsche borgerwacht gekozen en stred met haer op het Azegras en te Stroobrugge, en wanneer hij met hun zijnen triomfanten intrede in Gent gedaen had, en zag dat zijnen ijzerwijnkel in zijne afwezigheyd, onder het bestur zijnen zuster en eenen knegt zoo zeer in verval gerakt was trauwde hij duynkende dat zijne vrouw dien beter zou opgebeurd hebben, terwijl hij zou schilderen, zijnen Atellier te huys was hem te gemeyn geworden, hij richte eenen op buyten de Dampoort, en ik moest gansch zijnen wijnkel eerschilderen, en al het blinkende ijzerwerk eene koes vernis geven om het roesten te beletten, doch alle deze moeyte bragt zoomin kooplieden als schilderijliefhebbers mede en hij stierf, laetende zijne weduwe met ijzer en schilderijen zitten, zij riep de schuldeyschers bij elkanderen, en naer dat alles verkogt was ontving ik 18, geheele franken voor mijn deel voor het schilderen van den wijnkel.

Vermeersch (41), was geboortig van Eeckloo, alwaer hij eerst eenig schilderlessen bij Geirmaert had bijgewond, doch daer hij hier te Gent twee zusters had die bij de Coch als wijnkelochters dienden, en zijnen broeder met mijne zuster getrouwd was, in de Walpoortbrug straet, zoo kwam hij naer Gent alwaer hij de lessen der Academie bijwonde, en den heer Denotter voor zijnen schilder meester verkos, hij hoefende zich in het schilderen van stads gezichten, zijne geliefkosde gezichten waeren die van de vleeshuysbrug met de groenselmort, de verleplaets, altijd alle opgepropt van volk, met het tans ingebruik zijnde Janklassenspel, omringd van kinderen, vrouwen, boeren en heeren, die hij alle zeer wonderlijk op het doek wist weer te geven, en die hij alle goed verkogt, hier door werd hij tot in den vremden bekend, men bod hem de plaetst van Professor in duytsland aen die hij aenvaerde, en alwaer hij trauwde en overleden is achterlaetende twee dochters, die naer Gent gekomen zijn, die alsdan eenen wijnkel van garelint op de Kranley hielden, en alwaer zij opgevoed zijn.

Jan, Vanderplaetsen (42), werd te Gent geboren, maer daer hij reeds als kind zijne houders verloren had, werd hij van zijnen Onkel (43) opgenomen, die hem bij meester bogaert ter school zond in de Bagate straet, alwaer wij schoolmaekers waren doch daer hij eeniege Jaeren ouder was als ik, werd hij door de voorspraek van den Baron Du Gie, op de Academie aengenomen, en zijnen oom gaf hem de eerste lessen in het schilderen die in het Kouterstraetjen wonde, en die ofschoon maer huys schilder, doch tamelijk goed zijnen stiel verstond, en gekend was voor hoven en zalen te versieren, met op planken uytgezaegde levens groote figuren te schilderen, vornaementlijk schotsche soldaten, Grenadiers, mijden die de zal vagden of den Kafe opdienden. Zijnen hoom liet hem de dagelijksche lessen bijwannen bij den heer Sloedens, alwaer

hij welhaest eenen der voornaemste leerlingen werd, ongelukkig had hij zich een verzet verschaft dat laeter hem als carachteer bij gebleven is. Daer hij soms reede eene manekens of soldatjens schilderde die hij voor wijinig geld verkogt gijng hij zich hermede vermaeken op het Rekolettenplein in eenen kelder den Marolenkaes genaemd, onder de horlogiemakerij Geleets en die maer bezocht en weird, door den Bruggendrayer, den Beroemden bedelaer Trinconie (44), en de Kollendroegers, zoo was Mijnheer Jan, daer welhaest den Gevierden held dier Estaminet, tot zoo ver dat hij onder zijne Academie en schildermaekers den heere tietel verwirf dan Den Maroliekas, doch dit niettegenstaende, wist hij doch altijd boven alle zijne andere mede leerlingen de prijzen te behalen; zijnen hoom die nue oud geworden was en waarschijnlijk op zijnen bijstand gerekend had, stierf eene ongelukkige dood; Den heer Sloedens, die hem eenige zedelijke berispingen gegeven had, bedankte hij met Marolekaskomplimenten, en gong zich bij den Her Maes als leerling aanbieden, die aengezien zijne bekwaemheyd, hem aenstonds aennam, alwaer hij ook welhaest eenen der bewaemste leerlingen werd, ock wanneer Mijnheer Maes de stad verliet, bod Jaen hem aenstonds in de Directie aen om Zijne plaetst in de Academie te vervullen, en daer den heer Vanhuffel begon oud te woorden stond dezen het hem toe. Dan dagt hij er boven op te zijn, hij dede zijnen Entre in onze klas van het leven met de volgende Koldragers, openings redevoering «A, ga, a, sa “t benne kek neu ulderen baes, een den eersten sloeber die neu nog zijn muyle zal derven open doen, of van zijn plaetse loopen om broot te vraegen, doeek evegeuwe van de Pompier an de deure smijten.» Op deze aenspraeke volgde een algemeen geroep van o ! o ! en aou, aou en De Nobel en Godino, die vroeger ook leerlingen van den heer Sloedens geweest waren en nue Eleven van Vanaenselaere waren, antwoorden hem ((Jan, Jongen gij hebt al dikwels blij geweest van van dien sloeber zijn brood uwe muyl open gehouden te worden.)) Hier op verlaet hij aenstonds de klas en verschijnd terug men den ponpier en den agent. Leet die twee sloebers naer den mameloker gebied hij, maer nauwelijks heeft hij deze woorden uytgesproken, of vier anden tegelijk grijpen hem, en werpen hem langs over de teekenberden in het midden, dan sleuren zij hem in tegenwoordigheyd der politie, naer de directie, alwaer naer een onderhoor door den heer Van huffel en den heer Duyvetter (45) gedaen, zij alle in de klas verschijnen, den heer Vanhuffel drucht grootelijks zijn spijt uyt over het voorgevallen, en zegt dat Jan belooft heeft van zich in het toekomende te gedragen als goeden Camarad, en hier om verzoekt hij ons zijne oplopendheyd te vergeven en vergeten, doch de twee die zich aen hunen Professor vergrepen hebben, verzoekt hij voor dezen avond de Academie te verlaeten, en morgen als vrienden terug te keeren. Zij stemden toe maer op het zelfde oogeblik stond gansch de klas recht en verzochten om ook te mogen vertrekken, het gon den directeur toestond, zeggende dat hij ook dacht, dat het dien avond niet meer zou gegaen hebben, en daer mede was het sloeberdrama

afgespeeld, maer hij hield zick voortaan meest in de klas van het plaester bezig, Hij trouwde met de dochter van Patijn (46), eenen huys schilder die nog al veel schildewerk had, en op de Burgstrate woonde, voorbij het driestraetjen. En zijnen schoonzoon nog al veel werk bezorgde ; Hij schilderde eenen overschoonen regenboog, voor de prosesie van Ste Michiels, en die de Ste Michielsstraet bekroonde, vervaardigde ook verscheyde goede schilderijen maer ik geloof dat zijne voornaemste is deze in Ste Michiels, aen den houtaer van den Heyligen Ste Franciscus da Paula, zij verbeeld den Hen Franciscus die den Franschen koning, Lodewijk XI, vermaent zich geheel aen Gods wil te onderwerpen. Hij heeft ook nog eene kloosterkerk te londen geschildert, alwaer eene Joffer Cazier Overste. Ik duynk dat hij eener behoorlijke opvoeding genooten dat hij zeker wel eene der bekwaemste Gentsche schilders van zijnen tijd zou geworden zijn; Hij heeft een dochter agter gelaeten die ook met een artist getrouwd is, den Beldhouwer-Koolkoopman Greniers (47).

Isidor, Van Imschoot (48), wierd te Gent geboren, in de zilverstraet, dicht bij de kalvermart, zijn vader was eenen grooten houthandelaer, doch daer den stiel van zijnen vader niet veel studie vereystte, en hij nog broeders had, dacht hij kunstschilder te worden, daer om bod hij zich bij den heer Sloedens aen, alwaer hij ijverig zijne teeken en schilderlessen bijwoonde, en eenen der voornaemste leerlingen werd, laeter begaf hij zich naer Brussel alwaer hij huyslijke tefareelen schilderde, doch zijne lievelingsschilderingen waren krijgsmansvoorvallen, waer in hij zoo bekend werd, dat hij door het Goevernement gelast werd, de verschillige kleeder dragt van ons leger te schilderen.

Jojef Pauwels (49), werd geboren te Slijdingen, hij was den zoon van den Politie Comisaris van Slijdinge, daer hij menigmael den Jongen heer Odevaere, van Evergem in de meerschen de koeyen paerden zag naer schilderen kreg hij ook zin om schilder te woorden, dezen raede hem aen naer Gent de lessen der Academie te gaen bijwonen, hetgon hij aenstonds verwezentlijkte, en aldaer vernaem hij dat er in Ste Catharina Godshuys, gansch den dag door bij den heer Sloedens, ook lessen in teekenen en schilderen gegeven werd, aenstonds liet hij met toestemming van zijne houders bij den heer Sloedens aennemen, en hij kwaem des morgens vroeg met zijne boteramem en zijn eetmael in eenen handdoek naer Gent en des avonds om 8, uren naer het sluyten der Academie trok hij naer Sleydinge terug, en deze rijzen dede hij dagelijks met veel ijver, zoo wel in het heetste van den zomer als in het strijngste wintersezoen. zijnen vlijt wierd beloond want hij werd eenen goeden schilder die eenig werk voor eygen rekening begon te krijgen, hier om huerde hij zich eene werkplaets in een agterdeel der Vrouwenbroeders, het Patershol genaemd, en op het eynde der roode Koningstraet gelegen. Aldaer leyde hij een echt kluyzenaers leven, altijd met zijn schilderwerk bezig, naem hij wanneer

den honger hem praemde een stuk brood met spek en eenen kom kaffe waer voor de kan gestadig op zijnen kachel gereed stond; Hij heeft vele en groote kerkschilderijen gemaekt, meest voor America, alwaer eenen slijnschen pater Recolet Bisschop was en die hen sterk genegen was, hij schilderde ook met den heer Odevaere te sament twee schilderijen voor eenen tombola voor het klooster te Slijdingen, verbeeldende de Heyliege Godelieve in het gevanck en Ste Jooris den drach overwinnende. Hij overleed in zijne werkplaets in het Patershol.

Gerard (50), is gebortig te Gent, alwaer zijnen vader van vader tot grootvaeder den stiel van huys schilder uythoefenden. het gedenkt mij nog zeer wel dat t'elkens als ik dit huys passeerde ik als kind mijn zicht had, op de Apen en Martokos, die bezig waren op het uythangberd, met verwe te vrijven, glazen in te zetten, huysen te verwen en damen hun portret te schilderen. Hij had twee zonen waer van den eenen (51) naer getrouwd te zijn op de Grootkanonplaetst gind wonen, doch laeter naer Meulestede verdwenen is, den anderen (52) kwaem zich in de nieuwgebauwde Keyzer Karelstraet vestigen; Dezen had ook twee zonnen, die hunen vader in zijnen stiel hilpen die hun de eerste lessen gaf in teeken en schilderen, en des avonds wonden zij in den winter de teeken lessen in de Academie bij, en des zondags en donderdag de schilderlessen bij den heer Sloedens, Jaen (53) hield zich meest met het schilderen van vruchten en dood wild bezig, doch laeter verkoos hij de wappenschildering (Heraldick) waer hij eene bijzondere stuedie op maekte, en zijn bestaen in vond hij trouwde hier te Gent alwaer hij vroeg overleden is, agterlaetende een zeer jong maneken.

Zijnen Broeder (54), naer het overlijden zijner Ouders leyde zich bijzonder toe op het schilderen van huyslijke tafereelen, die door de kenders zeer geprezen werden, hij dede verscheyde rijzen in de duytsche streken waer hij zich op toelegde om het leven dier buyten lieden naer de natuer af te maelen, en zijne tafereelen in dien zin weerden zeer gezocht. Hij trouwde met eene Juffer Pourcheau, mulders dochter uyt de nieuwe Bruyloft op den Brusselschen steenweg, en ging zich met ter won te Brussel vestigen, alwaer hij heden nog verblijft.

Karel, Venneman (55), (Manken Venneman) werd geboren te Gent op Ste Pieters-Vrouwestraet, in eene wonst die met een poortjen op de Kortrijksche straet uyt kwaem, zijnen vader was timtmerman, als ook zijne broeders, maer daer Karel gebrekelijk was, beslot men hem eenen logteren stiel te leeren en hij werd schoenmaeker, doch dit gestadig zitten onder de oogen zijns meesters, stond Karel niet aen en hij wilde schilder woorden, zijnen Vader ded hem bij den Heer Sloedens voor leerling, alwaer hij op korten tijd zulken voortgank de dat zijn meester dacht dat hij eens eenen grooten schilder zou geworden zijn.

Doch dit leven beviel hem daer niet daer hij gestadig moest studeren, en des zondags met zijn meester voor het begin der klas, naer de Vrouwenbroers naer de Mis gaen, hij had hooren spreken van een beroemden herberg schilden, eenen beroemden en ongebonden dronckaerd, van wien men zegde Hoe meerderen geest, hoe meerder beest, aenstonds verliet hij de klas van Mr Sloedens, zonder wete zijner Ouders, om zich bij Pier Keuning aentesluyten, die hij op korten tijd niet alleen, evenaerde maer zelfs overtrof, tot zoo ver dat hij met zijnen meester en den manken Raeve en Eyntjen Pinoy en nog eenige dronckaers, in eene kwast partij, aen Akergemkerk, de berechting aenraenden, en door de wacht van het krijgshospital en de gebueren gevangen genomen werden, naer het eyndigen huner straf werd Karel, bij den heer Andre, Van de Abeele (56) Onderbergen als schilder besteed, alwaer den overvloed van werk en werklieden meer order en oppasendheyd moest eerschen, en Karel zich meer op zijn respekt moest houden, doch men merkte welhaest op dat er een buytengewoon talent in hem stak en hij mogt een potjen meer breken dan de andere, hij werd met De bont (57) en Bast (58), naer den Baron Van Laerebeke in de Peperstraet gezonden, om er den salon te helpen schilderen, Welhast bemerkte Mr Van Laerebeke, dat er in Karel veel geest zat maer dat de geleerdheyd en de opvoeding, bij hem ontbrak om eenen goeden schilder te worden en hij raedde Karel aen de lessen in de Universitijd bij te wonen, en naer vier jaeren de lessen voor Karel betaald te hebben, vernaem hij dat Karel maer drijmael zijnen voet in de Universitijd gesteld en had. Hij trouwde en ging voor rekening werken, daer hij gekend was voor bekwamen werkman, had hij anstonds veel werk en de Famillie De Cock bezorgde hem wele kalanden, doch dit gestadig werk, naem te veel zijnen tijd van vermak weg en dit was te doorstig voor hem, hier door bleef zijn werk en hij trock met vrouw en kiners naer Antwerpen, waer hij zich uytsluytelijk met het schilderen van huyslijke tafereelen bezich hield, tenierskens zoo als de menschen zegden, het is maer eygentlijk van dan dat men mag zeggen dat hij waerlijk kunstschilder was, zijne eerste werken die men van daer op de tentoonstellingen te zien kreg, waren zoo wel dat men niet en kon gelooven dat zij van Karel kwamen, en op de eerste tentoonstelling, die men hier in de Groote Zael van het Palijs van Justisie in richte had Karel eene schilderij gezonden die een ieders bewondering en lachlust opweckte, het was eene boerenkermes, alwaer lietjens zangers bezig waren met zingen, eenen slaende op eenen grooten tromel en eenen op eene viol, die zoo wel het talrijke volk dat hun omringden verlustigden, dat zij alle zoowel als de zangers schaterden van lachen; Daer den Koning Leopold I de tentoonstelling kwam bezoeken, was Kromen Karel naer Gent gekomen om dit bezoek bij te wonnen, doch daer dit te lang dierde was Karel zijne keel eens gaen verschen in het haesken op het Rekoletten Plijn, alwaer hij welhaest omringd was van zijne oude kennissen, de schippersmaets en andere vrienden en om zich met hun eens wel te vermaeken had hij zich bloots hoofts in zijne

hemdsmauwen gesteld, wanneer op eens eenen persoon komt geloopt die zegt Karel! hast U! toe Jongen! den koning fragt naer U! Aenstonds grijpt Karel den eersten hoed van de tafel en loopt in zijne hemdemauwen de trape van het palijs op, en verschijnt voor den Koning, alden hoed met zijne hemd-mauw op strijkende. A! zegt den Koning, maer door eene buyging die Karel maekt, ontvalt den hoed hem, en den Koning raept hem op en geeft hem aen den Artist terug, die zegt ((Ten es niet mijnheer de keunuing, ten es tog de mijne niet.)) Men kan duynken, of er door den Koning en zijn gevolg en de omstanders gelachen werd. Hij kwam jaerlijks zijnen vriend den huys schilder Henrie Martens (59) op de kermis bezoeken en is te Antwerpen overleden.

Pickeyt (60) was gebortig van Petegem bij dijnze, alwaer zijn vader bodschaeper was, of komissien dede op Gend, Dijnze en omliegende, daer zijnen broeder reeds met zijn huysgezin in Gent komen wonnen was op de Oude vest, waer alle zijne kinderen op de Fabriek werkten buyten eenen zoon die schilder wilde woorden. Zoo beslot den bodschaeper ook naer Gent te komen wonen en hij vestigde zich op het Graevenkasteel alwaer hij den naem van zeerloeper ontfing, om dat hij van den vroegen morgend altijd te been was beladen met paken voor Dijnze en omliegende, zijne kinderen zond hij alle naer de fabriek, maer zijnen oudsten zoon wierd boekdrukker bij den heer Poorter in de Koeystraet, den tweeden zoon wilde ook schilder woorden zoo als zijnen Neef, hier om kreg men hem eene plaets op de Academie, en hij wonde in den dag de teeken en schilderlessen bij den heer Sloedens, waer hij zulk eenen grooten voortgang ded dat den heer Sloedens, aen zijnen vriend vriend Paling verzocht van den jongen Picke onder zijne bescherming te nemen, alwaer hij dan ook de lessen van bij wonde, maer daer hij in de wonst zijner ouders geene behoorlijke plaetst en vond om te werken zoo bekwaem hij de toestemming om in het stadsmuzeon te mogen werken, alwaer hij verscheyde portretten gemaekt heeft ook de Hebe met den Arend, waermede hij den prijs behalde heeft hij ook op het muzeum geschildert, en telkens hij eene komande ontfing van eene schildereij, zoo als die van den goeden samaritan voor de kerk van Astene bij Dijnze, schilderde hij die op het Muzeum, het portret van den Graf d'Alcantara, als Kolonel der borgerwagt, tot de voeten toe, schilderde hij bij den Graef Debueeren, in de Keyzer Karel straet, en hier door kwaem het dat hij bijnaer geene vaste wonplaets en had, maer overal naer toe trok waer men hem werk bestelde, en daer zijn werk verrichte, waer door zijne naebestaende verpligt zijn geweest, langs alle kanten opzoekingen te doen om te vinden waer er iets was dat hun toebehoorde.

Wat zijnen neef, het hoetzen Picke (61), zooals men hem noemde om dat hij of hij werkte of niet altijd zijnen hoogen hoed, en zijn zwart abit aen had, en waervan men op het laetste, geen kouleur meer onderscheyden en kon, daer hij

zijne borstels en penseelen aen de zelve afvagde om ze niet te moeten waschen, dezen slordigen jongen en heeft noyt het talent van zijnen kozijn bereykt en is altijd eenen middelbaren heerberg schilder gebleven die de schilderijen der liedjeszangers schilderde, en naer dat zijn ouders van de colera gestorven waren, en hij zonder geld en nog altijd met zijnen gekleurden hoed en zijne stijve arlikijn kazak naer huys kwam, smeed zijne zuster, Mie, den Kozak hem op straet, zij die vroeger een schoon mijsken geweest had, en voor haeren kozijn voor Hebe, op het Museum gepozerd, en die zich beroemde dat haren Kloef aen den Vrijboom hing, met het bloed van Vortman gevermd; Naederhand en heb ik lang van Hoetjen Picke meer gehoord, tot dat zijne jongste zuster Adele mij gezegd heeft dat zij vernomen hadden dat hij op eenen moorgend in eene schuer te Lochristi dood gevonden is.

August, Odevaere (62), wier geboren op het kasteel van Evergem, van zeer begoedde houders, hij had eenigen tijd leerling van Geirmaert geweest, doch daer hij het schilderen voor zijne broodwinning niet en hoefende, was hij meer op jacht dan op zijn atellier, en daer hij enen lustigen jongen was hield hij zich weel met het teekenen van Caricaturen bezig, en daer hij in zijne kinderjaeren bij de boeren opgebracht was, sprak hij zijn Vlaemsch als den grootsten boer, en sprak meest altijd frans. Hij vertrok naer Parijs, en bij zijne terugkomst verscheen hij in de kleeding van Ste Sinoeniaen, welke kleeding hij gansch zijn leven gedragen heeft, hij was eenen goeden beesten schilder, voornaementlijk paerden, maer zijne geliefkosde bezigheyd was altijd de jagt waen hij te pard met zijnen knegt in het groen gekleed, den carabin op den rug en het jagtmes oen de zijde naer toe reed. Eens naer zijn noenmael genomen te hebben, ging hij zwemmen aen de zwemplaets agter Ackergem en verdronck.

De Vlieger (63), geboren te Eecloo, was leerling van Geirmaert en woude tekenlessen op de Gentsche Academie bij, hij schilderde me in den prijskamp, voor de waerzegster of kartenkijkster waer in Eujeun De Block den eersten prijs behaelde hij trouwde met Jofferauw Arens, die woude regtover de Augustijnen op de hoek van het Tempelhof.

Eujeun, Block (64), werd geboren te Geeraerdsbergen, hij kwam nog als kind met zijne Ouders naer Gend, en namen hune wonst in eenen kelder, onder den Holandschen wagen op het Sluyzeken, zijn vader werkte als glazemaker bij Watcant (65) en Jojel werd er ook bij bested, om het huyschilderen te leeren, hij was een teer vriendelijk, suykermanneken, en Mr Sloedens naem hem in zijne klas om hen teekenen en schilderlessen te geven, en des avonds ging hij naer de Academie; Hij deed zichtbaer zoo grooten voortganck, dat Mr De Cauwer-Ronnse hem zijne teekeningen afkocht, en aenlukte om bij hem lessen te komen nemen, het gen hij toestond; Hij schilder mede in den prijskamp,

voor de Waerzegster of Kartekijkster en naem voor onderwerp, de Antwerpse Vismaerkt, met haer Lievenvrouwen stambeld in het midden, en de maerkt opgepropt met volk, visschers en verkoopsters, en eene Oude Kartekijkster, die aen eene Jonge visscherin haer geluk voorspelt. Hier voor bekwam hij den Eersten prijs, en zijnen naem klom hier door zoo zeer dat hij overlast weird van bezigheid en hij eenen beroemden schilder weird, hij ging zich te Brussel vestigen. Het laetste werk dat ik van hem gezien heb was in de Gentsche tentoonstelling van 1887, de portretten van de twee wereldberoemde hoofden der Vrijmetselaers logien, Maginie en Garibaldi, die hun leven doorgebracht hebben met het Pauzelijk en Koninglijk gezag te ondermijnen.

De Vigne, zij werden geboren te Gent in de Veldstraat, in het Gouden Verkens hoofd, in het huys waer heden den Boekhandel Hoste is, maer door het verbreden der Volderstraet is dit huys op de hoek gekomen. Hunen vader (66) was aldaer huyschilder en koopman in verfwaren. Felix (67), den oudsten der drij zonnen, hielp zijnen vader reeds vroeg in den stiel van huyschilderen maer studeerde terzelver tijd zeer ijverig, tot zoo ver dat hij wanneer hij met ons, nog maer in de klas der Figur naer printen zat op de Academie, hij reeds eenen gekruysten Christus tentoonstelde, in de zal van Schoone Konsten in den Prins in den Raem, daer hij zelf eene sterkwatergravuer naer maeckte, het goon hij bij den Heer Sloedens geleerd had, hij was eenen der yverigste leerlinden onzer Academie, dede zelfs al vroeg kunstrijzen in Frankrijk en Duytsland, alwaer hij alles aenteekende wat hij dacht dienstig te zijn voor de schilderkonst, hij gaf zelfs een Vademecum der schilders uyt, en met den bauwkundigen Vanhoeke (68) gaf hij een schoon uytgebrijd Arsitektur boek uyt, hij schilderde reeds vroeg vele schoone portretten, en den Koning kocht van hem een Triptick, Maegt, Moeder en weduwe, genaemd, daer hij een uytmuntenden schilder wierd, bekwaem hij de plaets van professor op de Academie, maer daer hij eenen der bekwaemste schilders der Professors was, had de Directie de voorzichtigheyd van hem altijd in de klas der eerstbeginnende te houden, om door hem niet overschaduwet te woor, hij trouwde met eenen Joffer, Ave-Boeckart die dan tertijd met hare ouders wonde in de Veldstraat op den hoek van het hoorenstraetjen. Hij schilderde met veel talent de Eerste Foore van Gent, op de Vrijdagmort door Van Artevelde opgericht en die naer zijne dood door het muzeom aengekocht wierd, en stierf in zijne wonste in de Keyzer Karelstraet in den bloey zijns levens, naer veel tegenwerken onderstaen te hebben, maer werd dog zeer luysterlijk begraven.

E. De Vigne (69), broeder van den voorgaenden, was een goed landschapschilder, hij trok nog zeer jong naer Roomen, van waer hij schoone studien medebrocht en stierf hier te Gent.

Pieter, De Vigne (70) den jonsten der drij broeders was eenen goeden en fijnen teekenaer, dezen werd Beldhouwer, en Professor op de Academie in de klas der beeldhouwers, hij trouwde met eene Joffer Kwio, en vestigde zijne wonst en werkplaets in de Twalfkamerstraet. Het was hij die het standbeeld van Jacob van Artevelde vervardigde, op de Vrijdagmort.

Joos, Judocus, Van den Abeele, wierd geboren te Gent, onder Bergen, op den hoek van het bessemstraetjen, zijnen Vader (71) was eenen van de grootste en rijkste huys- en rijtuuggschilders der stad, hij had eene dochter en twee zonen (72), waer van Judocus (73), den audsten schilder wierd, daer de middels niet en ontbraken, trock hij vroeg naer Roomen, om aldaer eenen Grooten schilder te woorden, zoo als hij belooft had, in den beginne zond hij nog al goede studien af, die zijnen vader rijkelijk beloonde, doch daer Roomen zoo eene groote stad is verloor hij menigmael zijnen weg en zijn geld; Den vader zulks, door eenen vriend vernomen hebbende, zond hem geen geld meer op en hier door was hij verpligt van naer Gent te rug te keeren, waer hij nog eenige schilderijen maekte, en daer zijne zuster, zijnen broeder en zijnen vader overleden nue overleden waren, zette hij den stiel van zijnen vader voort, en bouwde zich een kasteel buyten de Ste Lievenspoort, doch naer kortentijd, zag hij van zijn bedrijf en van zijn kasteel af en eertrouwde en begon het gezicht te verliezen, zoo dat hij blindgestorven is, zijne vrouw rigtte eenen mutsenwinkel in de Keyzer Karelstraet op, en zijnen zoon een zeer braven jongeling, wierd fotograf om zijn bestan te hebben, doch is laeter Monick in een Klooster geworden.

De Cock, twee gebroeders, Exsavier (74 en 75) en (open plaats in de tekst) Werden alle bijde te Gent geboren, waren bijde leerlingen der Gentsche Academie, leerden alle bijde het landschap schilderen, maer legden zich bijzonder toe op het dieren schilderen, bijzonderlijk koeyen, in welk vak zij de bijzonderste van het land geworden zijn, zij trokken bijde naer Parijs, alwaer zij ook zeer beroemd woerden, Savier kwaem naer zijn vaderstad terug, en vestigde zich te Deurle, om in de omgeving van zijne geliefkosde modellen te zijn. alwaer hij trouwde, en vaen daer nog altijd eenen goeden hoest van zijne voortbrijnselen naer alle tentoonstellingen zend.

Angelus De Baets (76), was gebortig van Everghem, Hij kwam met zijnen houderen broeder naer Gent de lessen der Arsitektur in de Academie bijvonen, doch zich meer genegen voelende voor het schilderen, liet hij de bauwkunde varen maer schilderde doch altijd met voorliefde en dikwijls met goeden uytval de binnenzichten van kerken en Palijzen. Hij schilderde voor den grooten theater, de Decouratien van eenen Romijnschen tempel en een Palijs, ook heft hij de voorzael van het palijs onzer hoogeschool, als ook de troonzael

of rotonde, bijde zeer fijn op paneel gebragt, die bijde nog in het stads muzeum berusten, hij schilderde dit alles zeer nauwkeurig, maer teekende zijne figuren zeer gebrekkig, meestaltijd was het zijnen werkman Steyaert die de figuren voor hem schilderde; Hij was Professor van de Klas der Ornamenten in de Gentsche Academie, en stierf te Gent in zijne woonste in de Peperstraet.

Jan De Vriend (77), werd te Gent geboren, op de Leye op den hoek van de Pijnsestraet, in eene goote afspanning die nue heden verdwenen is om plaets te maken voor twee moderne huizen, zij was Amsterdam genaemd, en zijn ouders deden ook den stiel van huerkoetsiers, daer Jan maer teer was had hij meer zin om schilder te woorden, en naem des avonds les op de Academie, en in den dag bij den Heer Sloedens, hij begon reeds vroeg eenigte werk van huys schilder te verrigten, maer hoefende zich nog altijd in het kunst schilderen; hij trouwde en ging zig in de Savanstrate vestigen, wanneer De Taye (78) de muerschildering in de Gendsche Universitijd ondernomen had, was het hij met zijne twee zonen die er hem aen hilpen schilderen, ongelukkiglijk stierf, Jaen De Vriend daer plotseling op de stelling aen zijn werk.

Zijne twee zonnen (79 en 80) zetten dan hune studien met ijver voort en zijn ofschoon verstooten door het liberalismus, twee van onze voornaemste schilders geworden, die bijde Gehuwd Brussel bewonnen, en reeds Ridder van het Leopolds order zijn.

Moerman (81), Geboren te Gent bij Ste Jacobs, was leerling der Academie, en naem in den dag les bij den Heer Sloedens hij hoefende zich in het landschaep schilderen, maer bij voorkeur in de winter gezichten en den sneuw, met schaetsenrijders en eysganck, die hij zeer wel schilderde. Hij is overleden in den Domino, in het straetjen nevens het gouvernement.

De nobel (82), is geboren in de Korte munte te Gent, was leerling der Gendsche Academie, en van den Heer Vananselaer, hij schilderde huyslijke taferelen en soldatjens en is jong gestorven.

Jacobus, Godino (83), wierd geboren te gent, zoon van een Deurwaerder, Leerling der Gentsche Academie en van den Heer Vananselaer, hij had zijnen Atellier in de Drapstraet, hij schilderde meest huyslijke tafereelen en ook eeniege Portretten. Hij is te Gent overleden.

Notterman (84), was geboren te Geeraerdsbergen, en kwam als kind met zijne ouders naer Gent die er in de Oudburg, den stiel van huys schilder uythoeffenden hij wonde de lessen der Academie bij en leerde het schilderen bij den Heer Sloedens, waer hij de huyslijke tefereelen bij voorkeur schilderde. laeter en heb ik van hem niets meer vernomen.

Dominicus, Vandenbossche (85), was geboren te Geeraerdsbergen, alwaer zinnen vader goudsmit was met zijne ouders naer Gent gekomen ging zinnen vader bij vanden Abeele werken, en eenen zijner zonen werd Pardensmit, buyten de Brugschepoort regtover den Phenieckx, en Dominieck werd bij den heer Sloedens aenverd om er schilder te woorden, hij leerde er nog al vlijtig, en wanneer hij een schilderijtjen geschildert had en het aen den Ridder Koning aanbod, vond dezen er zooveel smaek in, dat hij hem op zijne kosten naer Parijs zond om er zijne studien te voltrekken, Aldaer schilderde hij eene kopie naer het portret van Kijzer Napoleon, I, op zijnen troon gezeten, levens grootte, voor de Maetschappij der Gentsche Napoleonisten, waer voor zij hen Heerelid huner maetschappij benoemden; Hij trouwde en ging in de Geldmunte wonen ; Hij schilderde eenen nieuwen kruysweg voor de kerk van Ackergem, en stierf op het onverwachts in zijne wonste in de Geldmunte.

Pier Meuninck (86) werd geboren te Gent, op den hoek der vogelmart en de duyvenmort, Kouter in eenen kelder de Drij bellekens genaemd; Hij was leerling der Gendsche Academie en leerde het schilderen bij den heer Sloedens, alwaer hij verscheyde prijzen won hij bekwam ook den Eesten prijs naer het levend model, op de Academie, en schilderde ook me voor den drijaerlijksen Prijskamp, die eene trauw of bruyloft moest verbeelden; dan ging hij bij de Baets in de Peperstraet werken als eersten schilder-werken, en daer hij eenigte portretten voor eygen rekening begon te krijgen trauwde hij met eene dochter Gijot (87) en ging wonen op Ste Pieters-Nederkouter regt over de Pompe, alwaer hij welhast overlast van werk wierd om voor de Foorins hune Baraken en hune schilderijen te schilderen. Dan kwam hij op het Plijn wonnen, trok ook met de baraken speellers naer Parijs, van waer hij terug kwam met eene Barack voor eygen rekening, en die binst de Foore te zien was onder den Naem van Parijs Museum, dit heeft hier een tweetael Jaeren te zien gewest. en Pier is op zijne wonste op Ste Pietersplijn gestorven.

Van Berlaere-Cazier (88), was geboren te Gend van begoede houders, doch wilde het schilderen uyt zijn vermaek leeren, hij was leerling van den Heer Maes en volgde zinnen meester naer Roomen, alwaer hij voort studeerde, bij zijne terugkomst in zijne gebortestad Exposeerde hij eene zijner werken van Roomen medegebracht, maer niet gewon zijn aen de Kritiken die den Artist altijd onvermijdelijk overvalen, werd hij moede loos, en daer bij alles zust altijd naer wijns gaende, geloof ik dat hij tot aen zijn dood niet veel meer geschildert en heeft.

Adolf Bernaerd (89), geboren te Gend, zoon van eenen schoenmaeker in de Zonnestraet, was leerling der Gendsche Academie, en leerde schilderen bij den heer Sloedens, doch gong laeter bij den heer Maes als leerling over, hij volgde

ook met, Van Berlaere, zijnen meester naer Roomen; en wanneer hij terug kwam was ider vol groote verwachting voor Adolf, wanneer hij zich op Ste Pieterspleyn plaetste, als koopman in vensterglas, en voor zijn vermaek zich wat met glas schilderen bezig hield. Ik geloof dat hij laeter op de Coupuer gaen wonen is.

Enrie, Rudder (90), was geboren te Gent, in den Kromen was, zijnen vader was Kommissaris der waters van Gent, en standart draeger van het muziek van Ste Secilia. Zijnen zoon Enrie had zin om het schilderen te leeren, en wierd leerling op de Academie, en naem schilderlessen bij Geirmaerd, hij zou mogelijk eenen goeden schilder geworden zijn had hij zich aen een en het zelfde vack bezig gehouden, maer hij schilderde en teekende alles maer het liefst Caricatueren en belachelijke schimpen.

Lesie, was geboren van Brugge, en was met zijn die Barometmaeker was, naer Gent met gansch hun huyshouden komen wonnen, zij schilderden hune barometers zelf, het goon den houdsten zoon dede besluyten schilderlessen te nemen, hier om trok Cesar (91), bij Mr Sloedens om te leeren schilderen, maer werd laeter Barometmaeker en huys schilder, zijnen jongeren broeder (92) die ook den stiel van vader en broeder uythoeffende, moest in het Jaer 1831, met de Gentsche Garde-Civic, naer Blankenbeerge en de omstreken de zeekusten moesten bewaeren, en zij daer niet anders te doen en haden dan de smokellaers van de kusten verwijdert te houden, zoo was het leven voor hun daer zeer verdrietig, hier om schref hij naer huys om den schilderbak en hield zich daer bezig en zichten te schilderen, zijne hofcieren stonden hen toe dat zich daer in het ronde mogt begeven, en wanneer hij naer een Jaer afwezigheit, met de Borgerwacht naer Gent terugkwaem, bragt hij eenen goeden hoest van studien mede, en begon zich op het landschaep schilderen toete leggen, hij trouwde, doch daer hij als schilder niet gekend was zoo was hij verplicht van er den barometters stiel weder bij te anteren; hij verhuysde en ging van de Ste Salvators naer het Schuerkensstraetjen bij de Veldstraet in een agterhuys wonen alwaer hij ook aen eenigte les van schilderen gaf.

Capenick, laeter eenen goeden bloem schilder wierd er ook zijnen leerling. Hij stelde in de drijaerlijksche tentoonstelling in de universitijd, een landschap tentoon in het welke eenen jongen door eenen wolf aengevallen werd, en waer van veel goed gezegd werd, doch onaengezien alle zijne hoedanigheden, van Professor, Baromeetmaeker en schilder moest, hij met zijne werken rondleuren om aen den kost te geraeken.

Capenieck (93) wierd geboren, te Gent op de Hoogpoort, Nr 5, zijnen vader (94) was huys schilder, en hij liet zijnen zoon de schilderlessen bijwonen bij Lesie, om hem alzo bekwaemer te maeken als hij, naer zich in het landschae-

pschilderen eenigen tijd gehoevend te hebben vond hij meer behagen in het Bloemschilderen, het goon hem ook zeer goed gelukte, hij werd Professor op de Gendsche Academie, doch hij verrock naer Brussel alwaer hij eden nog verblijft.

Manhout (95), was geboren te Wetteren, doch was met zijnen Vader en broeder naer gent komen wonen in huys onderbergen, regt over de zijkerkdeur van Ste Michiels, alwaer zij den stiel van halzen slaegers en siseleurs, voor de smidts

N° 28.
Hebe, op het Museum gepoerd, en die sich beroemde dat horen kloof aen den Vryboom hing, met het blaed van Vortman gevermd; Naeder hand en heb ik in lang van Kleetjen Pictie meer gehoord, tot dat sijne Jongste zus ter Adelk mij gezege haeft dat hy vernomen hadden dat hy op eenen moorgend in eene schuur te Loochristi dood gedonden is.

August, Odesare, wier geboren op het kasteel van Ewergem, van heer begoedde handers, hy had eenigen tyd leerling van Geirmant geweest, doch daer hy het schilderen voor sijne broodwinning niet on hoefende, was hy meer op Tacht dan op zyn atelier, en daer hy eenen lustigen jongen was hield hy sich veel met het tekenen van Caricaturen bezig, en daer hy in sijne kinder=jaeren by de boeren opgebracht was, sprak hy sijn Vlaamsch als den grootsten boer, en sprak meest alleys Frans. Hy verrock naer Parys, en by sijne terughomst verscheen hy in de kleeding van J^{re} Sinoeviaen, welke kleeding hy gansch sijn leven gedegen heeft, hy was eenen goden beesten Schilder, voornaement bys paerden, maer sijne geliefhadde berrigheysd was alleys de Jagt waer hy te paerd met sijner knecht in het groen gekleed, den Corabin op den rug en het Jagtmes oen de syde naer toe reed. Eens naer sijn noemmael genomen te hebben, ging hy hewemmen aen de Ruemplact aeter Achbergen en verdronck.

Een bladzijde uit het schriftje van Jean Baptiste Lybaert.

uythoefenden. Doch daer den jongsten zoon meer trek naer het schilderen had, werd hij bij den Heer, Sloedens gedaen, alwaer hij noegal goed leerde, doch ik geloof dat hij altvroeg komanden had, want hij moest twee Autarstukken voor Mariakerke, bij Gend schilderen, die hij copieerde naer twee schilderijen in Ste Baefs kerke, Ste Landoaldus, naer Vanhuffel, en die maer zeer middelbaer en zijn hij schilderde nog eeniege portretten, en wat klijn werk doch daer hij zag dat het Alzenslaegen hem meer op bracht dan zijne schilderijen, zoo vereenigde hij zig met zijnen broeder, en gingen in eene poort in de belgrado straet wonnen, alwaer zij hel Alzen slaegen in het groot uythoeffenden, welk werk zoo zeer toenaem dat zij een grooter huys op de Artevelde-plaets gingen bewonnen nevens Ste Anna kerk, alwaer zij heden eene groote ijzerfabriek hebben ingericht.

Dit zijn alle de naemen die mij heden nog in het gedacht komen, van alle de gone waarmede ik op de Academie geгаen en die door hune schildering bekend, of eenen naem hebben verworven.

NOTEN

- (1) Joseph Bernard MEERT (Gent 1743 – Gent 1823). Hij woonde in de Veldstraat, later in Onderbergen 40. Kunstschilder en tekenaar: landschappen, genrestukken, figuren, portretten. Frescoschilder. Deelname aan de Gentse Salons van 1792 en 1796.
- (2) Gentse Academie. De oorsprong van de Gentse Acadmie ligt in de privéschool die F.K. Marissal in zijn woning nabij de St.-Michielskerk in 1748 heeft ingericht. In 1751 werd de school als Academie voor Teken- en Bouwkunde door de stedelijke magistraat erkend. Ze verhuisde achtereenvolgens naar het gebouw van de St.-Antoniusgilde; in 1752 naar de bovenverdieping van het stadhuis; van 1755 tot 1804 naar het Pakhuis op de Korenmarkt, uiteindelijk, in 1804, naar de oude collegegebouwen van het Augustijnenklooster in de Academiestraat. In 1771 werd bij decreet van keizerin Maria Theresia de nieuwe «Academie voor Tekenkunst, Schilderkunst en Architectuur» opgericht. Filips Karel MARISSAL (Gent 1698 – Gent 1770) studeerde te Parijs bij Gilles le Plat. Hij was lid van de Gentse Schildersgilde. Eerste directeur van de Gentse Academie. Kunstschilder: religieuze panelen. Hij bezat meer pedagogische dan artistieke kwaliteiten. Zijn medewerker en helper was Jean Baptiste Minne (1734-1817).
- (3) Joseph Jean François MEERT (Gent 1799 – Gent 1888) Schilder. Hij woonde te Gent achtereenvolgens: Steendam 20, Noordkaai 134, Kortrijksepoort 92 en Blandijn 30. In 1863 samen met zijn zoon François vertrokken naar Elsene.
- (4) François MEERT (Gent 1836–Brussel 1896). Leerling van Portaels. Kunstschilder. Decoratieschilder. Illustrator. Aquarellist. Lithograaf. Restaurateur. Publicist. Werkte veel in Spanje en Italië en voerde in opdracht van de regering kopieën uit in Florence en Madrid. Directeur van de Academie te Soignies.
- (5) Joseph PAELINCK (Oostakker 1781–Elsene 1839). Leerling aan de Gentse Academie en van David te Parijs. Neoclassicistisch kunstschilder. Frescoschilder. Behaalde in 1804 de eerste prijs in een wedstrijd ingericht door de Gentse Academie. Hij verbleef van 1806 tot 1812 in Italië. Voerde in opdracht van paus Pius VII frescoschilderingen uit in het Quirinaal. In 1815 werd hij aangesteld als hofschilder van de koningin der Nederlanden. Deelname aan

de Gentse kunstsalons. Het Salon te Brussel van 1836 betekende zowat het einde van het Neoclassicisme, dat opzij werd geschoven door de Romantiek.

- (6) Baron Morel de Boucle, de plaatselijke kasteelheer.
- (7) Pieter Frans DE GOESIN-VERHAEGHE (Gent 1753–Gent 1831). Leraar aan en officiële drukker van de Gentse Academie. Leraar van J. Paelinck.
- (8) J. Paelinck : «De vinding van het ware kruis» (1811), Gent, Sint-Michielskerk. Van dit werk zijn verschillende exemplaren op klein formaat bekend.
- (9) Jean REYLOF (Gent 1766–Gent 1851), blikslager. Gent: Zuivelbrugstraat 2. Zijn zoon Frans (Gent 1792), Gent: Kraanlei 57, in 1872 vertrokken naar Heusden, was leerling aan de Gentse Academie. Orgelist. Blikslager. Winkelier
- (10) Zijn eerste echtgenote was Barbe Joséphine MAELCAMP, met wie hij in 1815 in het huwelijk trad. (De familie Maelcamp woonde te Gent in de Keizer Karelstraat.) De hier vermelde leerlinge en later zijn tweede echtgenote was : Louisa Françoise HORGNIÉS (°1805). De geïdealiseerde stijl van haar bekrond schilderij is verwant aan het werk van haar echtgenoot.
- (11) VAN REIJSSCHOOT. Geboren in 1808 kan Jean Baptiste Lybaert, behalve Anna Maria, geen van de schilderende leden van deze familie persoonlijk hebben gekend, daar ze reeds allemaal overleden waren op het einde van de 18e eeuw. J.B. Lybaert vermeldt geen voornamen, maar bedoelt hier Pieter Norbert (1738-1795).
De familie VAN REIJSSCHOOT heeft in het artistiek milieu van het 18e eeuwse Gent een belangrijke rol gespeeld. De stamvader van deze kunstenaarsfamilie was François Van Reijsschoot (1678 – 1736), grondeigenaar en behorende tot de rijke burgerij. Hij woonde in de «Maeght van Ghendt» in de Hoogpoort. Hij had drie kinderen: Pieter Johannes, Anna Margareta en Emmanuel Pieter.
Pieter Johannes (Gent 1702–Gent 1772), werd «de Engelsman» genoemd omdat hij een groot deel van zijn leven in Engeland als portretschilder heeft gewerkt. Kunstschilder: historische en godsdienstige taferelen, jachttafereelen, genrestukken, portretten. Tevens etsen en tekenaar.
Anna Margaretha Donckeur - Van Reijsschoot (Gent 1707–Gent 1764). Kunstschilderes. Ze voerde hoofdzakelijk restauratiewerken uit.
Emmanuel Pieter Van Reijsschoot (Gent 1713 – Gent 1772). Lid van de Gentse schilders- en beeldhouwersgilde. Kunstschilder. Decoratieschilder. Frescoschilder. Tekenaar. Aanhanger van de rocaille. Hij had drie kinderen : Pieter Norbert, Jean Emmanuel en Anna Maria.
Pieter Norbert (Gent 1738–Gent 1795). De belangrijkste kunstschilder en tekenaar van de familie Van Reijsschoot. Vooral monochrome werken, maar ook decoratieve schilderijen in het hotel d' Hane-Steenhuysse en vele andere herenhuizen in de Lievestraat, Jan Breydelstraat, Hoogpoort, Oude Houtlei, Nederpolder en Kouter, tevens het interieur van het Pakhuis op de Korenmarkt. In de Baudelokapel werden schilderijen van hem teruggevonden, die in 1793 waren overschilderd om ze te verbergen voor de Fransen. Leraar architectuur aan de Gentse Academie (1770–1795). Hij was ook boekverluchter, bouwer van feest- en toneeldecors, architect, theoreticus, geleerde en verzamelaar.
- (12) Jean Emmanuel VAN REIJSSCHOOT (Gent 1751– Gent 1798). Schilder en tekenaar. Hij was in de eerste plaats handelaar, maar werkte af en toe samen met zijn broer als schilder. Hij schreef een traktaat over de vernissen en nam deel aan het Salon van 1796.
Anna Maria DIEGENANT-VAN REIJSSCHOOT (Gent 1758–Gent 1850). Kunstschilderes : kindportretten, genrestukken, landschappen. Gehuwd met Gilles Diegenant, schilder, juwelier en controleur van de Berg van Barmhartigheid.. Ze nam als een van de 20 Gentse kunstenaars deel aan het eerste Driejaarlijks Salon te Gent in 1792. Ze schilderde tot op zeer hoge leeftijd.
- (13) Désrié VAN REIJSSCHOOT (Gent 1831–Gent 1908): componist, organist en kapelmeester van de St.-Niklaaskerk.

- (14) Pieter VAN HUFFEL (Geraardsbergen 1769-Gent 1844). Leerling aan de academies van Gent en Antwerpen (Guillaume Herreyns). Kunstschilder: religieuze taferelen en portretten. Directeur van de Gentse Academie. Voorzitter van de Vereniging van Schone Kunsten.
- (15) Pieter VAN HANSELAER (Gent 1786-Gent 1862). Leerling van David. Kunstschilder: historische en religieuze taferelen. Hij verbleef van 1816 tot 1828 in Italië. Hofschilder van de koning van Napels. Deelname aan de Gentse Driejaarlijkse Salons.
- (16) Hippolyte Charles LAMMENS (Gent 1803-Gent 1858). Kunstschilder: historische taferelen. Beroep: advocaat en grondeigenaar. Liberaal gemeenteraadslid (1848-1858). Hij bleef ongehuwd. Hij liet bij testament 250.000 F na aan de godshuizen. Gent: Recolettenplein 14. Een straat in Gent is naar hem genoemd.
- (17) Theodoor Jozef CANNEEL (Gent 1817 – Gent 1892). Zijn vader Jozef (Brugge 1783-Gent 1854) was boekdrukker in Onderbergen. Leerling aan de Gentse Academie. Kunstschilder: genrestukken, portretten. Muurschilderingen met historische en religieuze voorstellingen. Zijn levenswerk is de decoratie van de Sint-Annakerk te Gent : neogotische muurschilderingen in wastechiek. Hij kon het werk niet voltooien. Théophile Lybaert (Gent 1848-Gent 1927), de zoon van Jean Baptiste, zette de muurschilderingen in de onafgewerkte Philomena- Passie- en Doopkapel verder. Th. J. Canneel was directeur van de Gentse Academie van 1850 tot 1892.
- (18) Philippe Constant DE SURGHELOOSE (Gent 1817-Gent 1882). Leerling aan de Gentse Academie. Kunstschilder: landschappen, portretten. Tekenaar.
- (19) Jean Baptiste Louis MAES-CANINI (Gent 1794-Rome 1856). Geboren naast de Nieuwbrug, thans Oude Beestenmarkt. Kreeg onderricht van zijn vader Petrus Franciscus Maes (1753-1815), opvolger van Philippe Lambert Spruyt (Gent 1727-Gent 1801) in de Gentse Academie, en van de beeldhouwer Joseph François Inghels (1755-1842), leraar aan de Gentse Academie. Jean Baptiste was een neoclassicistisch kunstschilder: mythologische, allegorische en religieuze onderwerpen. Genrestukken. Portretten. Vanaf 1810 nam hij regelmatig deel aan de Gentse Salons, waar hij in 1816 reeds een eerste prijs behaalde. Hij vertrok in 1821 naar Italië. Gehuwd met Anna Maria Canini, de dochter van een Italiaanse kopergraveur. Keerde enkele jaren later terug naar Gent en opende een atelier in het St.-Agneteklooster. Vestigde zich in 1830 definitief in Italië. Vader van Jean Baptiste (°Gent 1825), kunstschilder.
- (20) Constantin SLOEDENS (Gent 1785-Gent 1851). Leerling aan de Gentse Academie, waar hij de gouden medaille behaalde. Kunstschilder: historische en religieuze taferelen, landschappen, portretten. Hij woonde samen met zijn eveneens ongehuwde zuster Marianne (1783-1855) in de Lange Boomgaardstraat 40. Hij richtte een kosteloze Schilder- en Tekenschool op boven de kapel van het Kinderen Alijns Hospitaal. Die had zo'n sukses dat er op een bepaald moment meer dan 200 leerlingen waren. Een groot deel van de hier vermelde schilders is bij hem in de leer geweest.
- (21) Joannes Guillaume COUCKE (Gent 1783-Gent 1853). Leerling aan de Gentse Academie. Kunstschilder (landschappen en stadsgezichten), aquarellist en graveerder. Constantin Sloedens schilderde meestal de figuren in zijn landschappen. Hij was in het begin van de 19e eeuw ook één van de acht primaire schoolmeesters te Gent en had in 1812 42 betalende en 10 kosteloze leerlingen.
- (22) Judocus STEYAERT ((Gent 1799-Gent 1858). Zoon van Antoine Ignace (Brugge 1761-Brugge 1841), kunstschilder, leraar en directeur van de Gentse Academie. Gent: Onderbergen 58. Judocus behaalde in 1818 een eerste prijs aan de Gentse Academie, maar opende in 1821 een school. Hij had toen reeds vier jaar gewerkt in het schooltje van J.G. Coucke. Samen met Pieter Jonglas (Amsterdam 1788-Gent 1871) en Charles Van Nerum (Tienen 1805-Brugge 1885) is hij de grondlegger van het basisonderwijs in de stad Gent. Hij was hoofdonderwijzer van de armenschool 2 (Vlasmarkt, Prinsenhof) en benoemd aan

- de centrale school in het Pakhuis op de Korenmarkt. Hij werd meermaals bekroond door de rederijerskamers van Nieuwpoort, Eeklo, Ieper, Brugge en Harelbeke. Hij was lid van de Cercle Artistique et Littéraire en schatbewaarder van «De Taal is gansch het Volk».
- (23) Karel Jan SCHEIRS (°Gent 1793). Leerling aan de Gentse Academie. Kunstschilder : landschappen, historische taferelen, figuren, dieren, portretten. Hij was tevens huis- en rijtuigschilder. Vader van Charles.
- (24) Charles SCHEIRS (Gent 1831–Gent 1901). Leerling aan de Gentse Academie. Kunst-schilder: historische taferelen, landschappen, portretten. Wapenschilder. Restaurateur. Leraar schilderen. Zoon van Karel Jan.
- (25) Pieter Emmanuel DIELMAN (Gent 1800-s-Hertogenbosch 1858). Leerling aan de Gentse Academie en te Rome. Kunstschilder : historische en mythologische onderwerpen. Por-tretten. Fresco's. Gaf schilder- en tekenlessen. Directeur van de Academie te 's-Hertogen-bosch.
Zijn zoon Charles was dierenschilder; zijn zoon Pierre Emmanuel (Gent 1821–Schaarbeek 1893) schilderde historische en mythologische taferelen, genrestukken, portretten en fresco's. Hij werkte in 1844 in Den haag, later te Schaarbeek. Vader en zoon namen deel aan de Gentse Driejaarlijkse Salons.
- (26) Joseph DE CAUWER-RONSE (Beveren-Waas 1779–Gent 1854). Kunstschilder: religieu-ze en historische onderwerpen. Portretten. Leraar aan de Gentse Academie. Voorzitter van de Maatschappij van Schone Kunsten van Gent. Hij woonde te Gent: Korte Meer 1 en later Peperstraat 4.
- (27) Pieter Rumold DE CAUWER-VAN BEVERSLUYS (Beveren-Waas 1783–Gent 1855). Kunstschilder: landschappen en stadsgezichten. Decoratieschilder. Hij schilderde in de trant van Meindert Hobbema. Leraar aan de Gentse Academie (1820–1846). Hij woonde te Gent : Lange Violettestraat 65.
Er was nog een derde broer: Benoit DE CAUWER (Beveren-Waas 1785–Gent 1820). Kunstschilder: landschappen.
- (28) Pieter Frans DE NOTER (Mechelen 1779–Gent 1842). Kunstschilder: landschappen, en talloze Mechelse en Gentse stadsgezichten. Tekenaar. Graveerder. Hij woonde te Gent : Hoogstraat 64. Leraar aan de Gentse Academie. Zijn broer Jean François (1787-1855) was tekenaar en aquarellist. Pieter Frans was de vader van Annette, Augustin, Herman, Joséphine, Marie en Raphaël.
- (29) Annette ALBRECHT-DE NOTER (Gent 1803). Dochter van Pieter Frans. Leerlinge van haar vader. Schilderes van landschappen, bloemen en vruchten. Ze nam deel aan het Driejaarlijks Salon van 1838.
Joséphine DE NOTER (Gent 1805). Dochter van Pieter Frans. Leerlinge van haar vader. Schilderde bloemen en vruchten.
- (30) Herman Auguste DE NOTER (Gent 1806–Gent 1837). Zoon van Pieter Frans. Leerling aan de Gentse Academie. Landschap- en dierenschilder. Graveerder.
- (31) Eugène Joseph VERBROECKHOVEN (Waasten 1798–Schaarbeek 1881). Zoon van Barthélemy. Het gezin vestigde zich in 1815 op de Kalandenberg. Leerling aan de Gentse Academie. Reizen naar Frankrijk, Engeland en Italië. Kunstschilder, tekenaar en litho-graaf. Dierenschilder. Gent: Onderbergen 15. Groot succes tot het Salon te Brussel in 1860. Op het einde van zijn leven was hij reeds nagenoeg vergeten. Zijn kleindochter Marguerite (Schaarbeek 1865– Schaarbeek 1949), die meestal te Knokke verbleef, was marineschilder.
- (32) Barthélémy VERBROECKHOVEN (Warneton 1759–Gent 1840). Fantaisistisch beeld-houwer en dierenschilder. Vader van Eugène Joseph en Charles Louis.
- (33) Joseph KIERDORFF (Trier (D) 1777). Tekenaar en lithograaf: stadsgezichten, figuren en portretten. Hij verbleef te Gent van 1820 tot 1831: Komijnstraat 2. Gehuwd met Magdale-na David (°Verdun 1780). Hij werkte ook in Frankrijk en Italië, waar zijn kinderen werden geboren: Louis (Parijs 1803), Sophie (Parijs 1805), Gustave (Napels 1812).

- (34) Charles Louis VERBROECKHOVEN (Waasten 1802–Schaarbeek 1884). Kunstschilder: marines. Hij woonde te Gent : Lange Meer 24. Zijn zoon Louis was eveneens schilder.
- (35) Joseph Louis GEIRNAERT (Eeklo 1790–Gent 1859). Leerling aan de academies van Gent en Antwerpen. Een van de laatste leerlingen van David in België. Landschappen, genrestukken, figuren, portretten. Hij woonde te Gent: St.-Jansstraat 13. In Eeklo lag hij in 1828 aan de basis van de oprichting van de Tekenschool. Zijn zoon Théodule (Gent 1838–Gent 1898) was eveneens kunstschilder: dieren. Hij woonde te Gent: Zeugsteeg 6.
- (36) Henri PINNOY (Bierbeek 1772–Gent 1848). Schilder en herbergier van «De Gouden Leest» in de Bennesteeg 8. Vader van Joseph Pierre.
- (37) Joseph Pierre PINNOY (Gent 1808–Gent 1866). Kunstschilder: genrestukken, figuren, portretten. Lithograaf. Leraar aan de Gentse Academie (J.L. Geirnaert). Hij woonde op de Kleine Vismarkt. Zoon van Henri; vader van Hubert.
- (38) Hubert Jozef PINNOY (Gent 1841–Gent 1919). Zoon van Joseph Pierre; winkelier op de Kleine Vismarkt. Een maskerfabriek, waar men ook in het groot verkocht en maskers naar foto's vervaardigde. Hij was tevens tekenleraar.
- (39) Jean Henri VAN DER HAEGHEN (Gent 1808–Gent 1850). Kunstschilder: landschappen en historische taferelen. Portretten. Gent: Kraanlei 20.
- (40) Emmanuel Henri VAN DER HAEGHEN (Gent 1839). Zoon van Jean Henri. Kunstschilder. Gent: Kraanlei 20.
- (41) Ivo Ambrosius VERMEERSCH (Maldegem 1810–München (D) 1852). Leerling aan de Gentse Academie. Kunstschilder. Vanaf 1840 reizen naar Duitsland en Italië. Vestigde zich definitief te München. Door Lodewijk van Beieren tot hofschilder benoemd.
- (42) Jean Gillis VAN DER PLAETSEN (Gent 1808–Gent 1857). Behaalde in 1830 de gouden medaille aan de Gentse Academie. Kunstschilder : historische taferelen, genrestukken, portretten. Restaurateur. Een van de beste schilders van zijn tijd. Leraar aan de Academie van 1843 tot aan zijn dood. Vader van Julien Bernard.
Julien Bernard VAN DER PLAETSEN (Gent 1837–Ukkel 1877). Zoon van Jean Gillis. Leerling van zijn vader en aan de academies van Gent en Brussel. Kunstschilder: historische en religieuze taferelen en portretten. In 1857 opvolger van zijn vader aan de Gentse Academie. Verhuisde kort nadien naar Brussel. Belangrijkste werk: de resauratie van de Graven van Vlaanderen-kapel in de O.L.Vrouwkerk te Kortrijk. Hij nam deel aan de Gentse Driejaarlijkse kunstsalons.
- (43) Ferdinand VAN DER PLAETSEN (Sint-Martens-Leerne 1772). Schilder. Hij woonde in de Kleine Vleeshuissteeg 14 en in de jaren 1820 in de Plotersgracht.
- (44) Jean Jacques TRINCONI (Gent 1796). Schilder.
- (45) Jean Augustin D'HUYVETTER (Gent 1750–Gent 1829). Schilder en tekenaar. Hij was sinds 1774, als opvolger van Adrien van de Cappelle, 20 jaar assistent van Pieter van Reijsschoot aan de Gentse Academie en volgde hem na zijn dood in 1795 op als leraar architectuur.
- (46) Jean PATTIJN (Gent 1816–Gent 1882). Leerling aan de Gentse Academie en van De Braekeleer. Kunstschilder: landschappen- en figureschilder. Genrestukken. Reinigde de doeken van de St.-Michielskerk. Zoon van Joannes (Brugge 1788–Gent 1867), schilder en kruidenier in de Burgstraat 98. Jean nam deel aan het Driejaarlijks Salon van 1838. Hij woonde in de Burgstraat, later en tot het einde van zijn leven op het St.-Elisabethplein.
- (47) Prosper Constant GRENIER (Gent 1865). Tekenaar. Aquarellist. Beeldhouwer.
- (48) Isidoor Jules VAN IMSCHOOT (Gent 1821–Brussel 1884). Zoon van Jean (Gent 1763), houthandelaar. Leerling aan de Gentse Academie. Schilder en graveerder. Militaire en historische taferelen. Genrestukken. Portretten.
- (49) Jozef PAUWELS (Sleidinge 1818–Gent 1876). Kunstschilder: religieuze taferelen, landschappen, stadsgezichten, genrestukken en portretten. Belangrijke muurschilderingen in de kerken van Evergem, Sleidinge, Wetteren en Zelzate. Altaarstukken voor kerken in de

- USA. Samenwerking met Auguste Ottevaere uit Evergem. Hij nam deel aan de Driejaarlijkse Salons te Gent.
- (50) Charles Joseph GERARD (Gent 1764–Gent 1827). Schilder. Hij woonde te Gent: Lange Violettestraat 11. Vader van Jean Baptiste en Eugène Amand.
- (51) Jean Baptiste GERARD (Gent 1789). Zoon van Charles Joseph en broer van Eugène Amand. Leerling aan de Gentse Academie. Schilder. Tekenaar. Hij woonde op de Groot Kanonplaats en vertrok in 1837 naar Meulestede. Vader van François en Joseph Ludovicus.
Joseph Ludovicus GERARD (Gent 1821–Laken 1895). Zoon van Jean Baptiste. Schilder van historische taferelen en genrestukken. Decoratieschilder. Kunstcriticus. Hij schreef o.a. een «Histoire de Belgique» en «Considérations sur l'Art Allemand à l'Exposition de Munich» (1859).
- (52) Eugène Amand GERARD (Gent 1803). Zoon van Charles Joseph en broer van Jean Baptiste. Leerling aan de Gentse Academie. Kunstschilder: genrestukken, stilleven, figuren. Tekenaar. Vader van François Léopold, Théodore Aloïsius en Ferdinand Jean. Hij woonde te Gent: Sint-Annastraat 23, Later Keizer Karelstraat 42. In 1857 verhuisd naar Drogen..
- (53) François Léopold GERARD (Gent 1828–Gent 1866). Zoon van Eugène Amand en broer van Théodore Aloïsius en Ferdinand Jean. Wapenschilder. Schilderde figuren en portretten. Hij was tevens actief als letterkundige. Hij woonde in de Spiegelstraat 25. Zoon: Pierre Jules (°Gent 1859).
- (54) Théodore Aloïsius GERARD (Gent 1829–Laken 1895). Zoon van Eugène Amand en broer van François Léopold en Ferdinand Jean. Kunstschilder. Leraar aan de Academie van Brussel. Behaalde onderscheidingen op tentoonstellingen te Wenen, Londen, Philadelphia en Sidney.
Er was nog een derde zoon: Ferdinand Jean GERARD (Gent 1836), eveneens schilder.
- (55) Karel Ferdinand VENNEMAN (Gent 1802–Sint-Joost-ten-Node 1875), bijgenaamd «Manken Venneman». Kunstschilder. Decoratieschilder. Hij schilderde landschappen, genrestukken en interieurs, die veel succes hadden en «Vennemanekens» werden genoemd. Hij verhuisde in 1836 naar Antwerpen. Werkzaam in het atelier van F. De Braekeleer. Lid van het «Kunstlerverein» te Keulen. Vader van Camille (1827–1868) en Rosa, kunstschilders. Hij nam deel aan de Belgische kunstsalons.
- (56) André VAN DEN ABEELE (Gent 1806–Gent 1875), en Nicolas (Gent 1812), zonen van Frans Jan (Gent 1776–Gent 1857), grote huis- en rijtuigschilders. Gent, Brabantdam 47; later: Belgradostraat 23.
- (57) Jean François DE BONDT (Gent 1796–Gent 1856). Tekenaar en kunstschilder: landschappen, figuren. Gent, Wolfsteeg 10. Hij had drie zonen: Théophile (Gent 1838), schilder; Léonard (Gent 1840) marmerbewerker; Louis (Gent 1842), schilder.
- (58) Domien DE BAST (Gent 1781–Gent 1842). Leerling aan de Gentse Academie. Kunstschilder: landschappen, marines en portretten.
- (59) Henri Jean MARTENS (Gent 1801–Gent 1879), schilder en winkelier in garens. Hij woonde op het St.-Veerleplein 3, maar is overleden in de Pollepelstraat 36. Hij had een zoon die eveneens Henri Jean heette (Gent 1829–Gent 1850), schilder.
- (60) Charles PICQUE (Deinze 1799–Brussel 1869). Zoon van Philippe, kleermaker. Leerling aan de academies van Gent en Brussel. Verbleef ook verscheidene jaren in Italië. Kunstschilder: historische taferelen, genrestukken en portretten.
- (61) Pierre Lieven PICQUE (Aarsele 1797–Lochristi). Zoon van Charles, broer van Philippe. In de Bevolkingsregisters staat hij vermeld als «kladschilder», later als «huisschilder», wat eigenlijk hetzelfde betekent.
- (62) Auguste OTTEVAERE (Evergem 1809–Gent 1856). Zoon van Ferdinand (1766–1863), kasteelheer te Evergem; hij bezat gronden in verschillende gemeenten, aangeslagen

gronden van het bisdom Gent, die hij had verworven na de Franse Revolutie. Auguste was leerling van Eugène Verbroeckhoven. Woonde afwisselend te Evergem en te Parijs. Kunstschilder: dieren. Regelmatige deelname aan binnen- en buitenlandse tentoonstellingen. Gouden medaille op een tentoonstelling te Parijs. Hij heeft samengewerkt met Jozef Pauwels uit Sleidinge.

- (63) Séraphin François DE Vlieghe (Eeklo 1806–Aalst 1848). Zijn werk leunt aan bij de Romantiek. Directeur van de Academie te Aalst. In de Driejaarlijkse wedstrijden werd hij met goud bekroond te Brussel (1826), Gent (1827) en Groningen (1828), waarvoor hij te Eeklo met luister werd gevierd o.a. met een gedicht van K.L. Ledeganck.
- (64) Eugène François DE BLOCK (Geraardsbergen 1812–Antwerpen 1893). Leerling van Van Huffel en De Braeckeleer. Schilderde landschappen, genrestukken en portretten. Voorloper van het Realisme. Hij woonde te Gent op de Nederkouter. Hij nam deel aan de Parijse kunstsalons. Werk in de musea van Gent, Antwerpen, Elsene en Brussel.
- (65) Jacques François WATCANT (Gent 1798), schilder.
- (66) Ignatius DE VIGNE (Gent 1767–Gent 1849). Decoratieschilder. Echtgenote: Marie Troostenberghen. Vader van Félix, Edouard en Pieter. Hij woonde sinds 1812 in de Veldstraat 220, in hetzelfde huis dat voordien werd bewoond door Joseph Bernard Meert.
- (67) Félix DE VIGNE (Gent 1806–Gent 1862). Leerling van zijn vader en van Paelinck. Kunstschilder, kunsthistoricus, oudheidkundige en publicist. Gehuwd met Virginie Avé. Vader van Edmond, Julius Octave en Paul (Gent 1843–Brussel 1901). Leraar aan de Gentse Academie. Medestichter van de school der Vlaamse historieschilders. Hij woonde te Gent: Keizer Karelstraat 8. Een van zijn zonen, Edmond (Gent 1842) was bouwkundige en vertrok in 1869 naar Sint-Joost-ten-Node.
- (68) Jacques VAN HOECKE (Gent 1802–Gent 1862). Schilder. Tekenaar. Architect en opzichter van de openbare werken te Gent. Wijzigingen en vereenvoudigingen aan de plannen van Roelandt bij de bouw van de St.-Annakerk. Oorspronkelijke plannen van de parochiekerk St.-Jan Baptist. De in aanbouw zijnde kerk stortte in 1863 in en werd herbouwd door Leclerc-Restiaux. Hij bouwde tevens de kapel van het Groot Seminarie. Bovendien was hij een serrespecialist.
- (69) Edouard DE VIGNE-QUANONE (Gent 1808–Gent 1866). Leerling aan de Gentse Academie. Werkte van 1836 tot 1839 in Italië. Hij deed ook reizen naar Engeland. Kunstschilder (landschappen), tekenaar en etser. Zijn vrouw, Sophie Quanone, overleed in Italië.
- (70) Pieter DE VIGNE-QUYO (Gent 1812–Gent 1877). Een van de beste beeldhouwers van zijn tijd: o.a. standbeeld van Jacob van Artevelde op de Vrijdagmarkt en standbeeld van Lieve Bauwens op het Laurentplein. Leraar en directeur van de Gentse Academie. Vader van Louise (Gent 1844–Leuven 1911), Emma (Gent 1850–Brussel 1901) en Malvina (Gent 1846–Oosterzele 1876), schilderessen. Op 4 februari 1877 werd hij burgerlijk begraven op het kerkhof te St.-Amandsberg. De burgemeester van Sint-Amandsberg verbood dat er toespraken werden gehouden.
- (71) Andreas VAN DEN ABEELE (Gent 1766–Gent 1847). Huis- en rijtuigschilder. Vader van Jean Dominique en Josse Sebastiaan. Hij woonde te Gent: Onderbergen 34.
- (72) Jean Dominique VAN DEN ABEELE (Gent 1793–Gent 1846). Schilder. Zoon van Andreas en broer van Josse Sebastiaan. Hij woonde te Gent: Onderbergen 34; later: Predikherenlei 41..
- (73) Josse Sebastiaan VAN DEN ABEELE (Gent 1797–Gent 1855). Zoon van Andreas en broer van Jean Dominique. Kunstschilder: landschappen, mythologische en historische onderwerpen, portretten. Klassiek romanticus. Hij verbleef van 1823 tot 1837 in Italië. Te Rome had hij als leerlingen o.a. Louis Napoléon en zijn dochter Charlotte en hij had er contacten met alle grote Napolitaanse families. Hij nam deel aan de Gentse Driejaarlijkse Salons sinds 1817. Hij werd blind en verloor zijn geestesvermogens. Hij stierf in het krankzinnigengesticht.

- (74) Xavier DE COCK (Gent 1818–Deurle 1896). Leerling aan de Gentse Academie. Hij werkte ook in het atelier van F. De Braekeleer te Antwerpen. Typisch vertegenwoordiger van de romantisch-realistische landschapschilderkunst, beïnvloed door Turner en Constable en de School van Barbizon. In 1840 medestichter van Kunstgenootschap. Deelname aan de Gentse Salons sinds 1880. Hij schilderde en tekende tot enkele dagen voor zijn dood.
- (75) César DE COCK (Gent 1823–Gent 1904). Leerling aan het Conservatorium (viool en zang) en de Academie. Is een tijd koorzanger geweest en maakte twee jaar deel uit van het orkest van het Grand Théâtre te Gent. Vestigde zich in 1855 te Parijs en daarna te Barbizon. «De Vlaamse broer van Corot.» In 1880 huwde hij met de Finse kunstenares Julia Stigzelius (°1840). In haar landschappen schilderde César de dieren. Ook zijn dochter Elisabeth (°Gent 1883) schilderde. Op de Parijse Salons werden verschillende van zijn werken door de Franse Staat aangekocht.
- (76) Ange DE BAETS (Evergem 1793–Gent 1855). Leerling van zijn vader en aan de Gentse Academie. Architectonische schilderijen. De figuren op zijn schilderijen werden geschilderd door Pieter Meunynck of zijn werkman Steyaert.
- (77) Jean Bernard DE VRIENDT (Gent 1809–Gent 1868). Leerling van Eugène De Block. Kunstschilder: historische taferelen, genrestukken, landschappen. Frescoschilder. Decoratieschilder. Deelname aan de Gentse en Antwerpse kunstsalons. Vader van Juliaan, Albert en Clémentine. Gent: Savaanstraat 17.
- (78) Louis Jean DE TAEYE (Gent 1822–Antwerpen 1891). Kunstschilder. Decoratieschilder. Monumentale schilderijen: «Bataille de Poitiers» meet 9 x 6 m. Leraar kunstgeschiedenis aan de Academie te Antwerpen; directeur van de Academie te Leuven; inspecteur van de academies van België. Auteur en kunstcriticus. Deelname aan de Gentse Driejaarlijkse Salons.
- (79) Juliaan Joseph DE VRIENDT (Gent 1842–Oude God 1935). Leerling van zijn vader Jean Bernard en aan de academies van Gent en Antwerpen. Kunstschilder: historische taferelen en portretten. Graficus. Illustrator. In 1901-1923 directeur van de Academie en het Instituut te Antwerpen. Katholiek volksvertegenwoordiger.
- (80) Albert Frans DE VRIENDT (Gent 1843–Antwerpen 1900) Leerling van zijn vader Jean Bernard en aan de Gentse Academie. Leerling van Henry Leys. Kunstschilder: historische taferelen. Decoratieschilder. Directeur van de Academie te Antwerpen (1891-1900). Hij reisde samen met zijn broer naar Italië, Egypte en Palestina. Clémentine Maria DE BLICQUY-DE VRIENDT (Gent 1840). Leerlinge van haar vader Jean Bernard. Kunstschilders : bloemen en vruchten. In 1910 vertrokken naar Schaarbeek.
- (81) Albert Edouard MOERMAN (Gent 1807–Gent 1857). Leerling van P. De Noter. Kunstschilder: landschappen. Lid van Kunstgenootschap. Deelname aan Begische en Franse Salons. Hij overleed in de slecht befaamde Jodenstraat 2.
- (82) Henri DE NOBELE (Gent 1811–Brussel 1870). Zoon van Jean Jacques (°Gent 1786), blikslager. Opleiding te Gent (Geirnaert) en te Parijs. Romantische genrestukken en portretten. Deelname aan de Gentse Driejaarlijkse Salons.
- (83) Jacques Louis GODINAU (Eeklo 1811–Gent 1873). Zijn vader was Gentenaar en deurwaarder bij de rechtbank van eerste aanleg. Leerling aan de Gentse Academie (Geirnaert). Hij werkte ook te Parijs (Paul Delaroche) en in Italië. Historische taferelen, genrestukken, portretten en zelfportretten. Leraar aan de Gentse Academie van 1842 tot 1870. Hij woonde te Gent: Drabstraat 28.
- (84) Emmanuel NOTERMAN (Oudenaarde 1808–Antwerpen 1863). Leerling van Jean Baptiste Maes-Canini. Kunstschilder: dieren. Etsen. Een van zijn belangrijkste leerlingen is Jan Stobbaerts (Antwerpen 1838–Brussel 1914), dieren- en landschapschilder. Zacharias NOTERMAN (Gent 1820–Parijs 1890). Jongere broer van Emmanuel. Verbleef

- in het Kulderhuis. Genrestukken, dieren (apen en honden) en humoristische scènes. Vestigde zich op het einde van zijn leven eerst te Antwerpen en daarna te Parijs.
- (85) Dominique Jean VAN DEN BOSSCHE (Geraardsbergen 1808–Gent 1860). Studies te Parijs. Kunstschilder: historische en religieuze taferelen. Portretten.
- (86) Pieter Livinus MEUNYNCK (Gent 1812–Gent 1872). Leerling van C. Sloedens en aan de Gentse Academie, waar hij in 1836 de eerste prijs behaalde naar model. Hij werkte als eerste schilder bij A. De Baets. Kunstschilder. Decoratieschilder. Deelname aan de Gentse Driejaarlijkse Salons. Hij had twee dochters, Clothilde en Ferdinande en een blinde zoon Polydoor Gustaaf (1840–1874). Hij woonde achtereenvolgens in de Savaanstraat 54, Nederkouter, St.-Pietersnieuwstraat en St.-Pietersplein.
- (87) Albertine Louise GHYOOT (Gent 1810–Gent 1873), dochter van Maximilien Jacques Ghyoot (Duinkerke 1779), schilder. Hij woonde te Gent: Savaanstraat 41. Ook zijn zoon Joseph Léopold was kunstschilder.
- (88) Ferdinand François VAN BEERLERE-CASIER (Gent 1807–Gent 1876). Leerling van J.B. Maes-Canini. Kunstschilder: historische taferelen, landschappen, genrestukken, stillevens, bloemen, portretten. Deelname aan de Gentse kunstsalons. Grondeigenaar. Rentenier. Woonde sinds 1845 in Oudburg 35, de woning van zijn oom Jacques Van Beerlere, ongehuwd linnenhandelaar, grondeigenaar en rentenier, die het huis samen met zijn zuster Isabelle bewoonde tot aan zijn dood.
- (89) Adolphe BERNARD (Gent 1812–Gent 1890). Kunstschilder: genrestukken en portretten. Decoratieschilder. Glasschilder. Graveerder. Behaalde in 1835 de Grote Prijs Schilderkunst te Rome. Hij nam deel aan de Gentse kunstsalons.
- (90) Emile DE RUDDER (Gent 1822–Gent 1874). Welstellend rentenier. Pen- en potloodtekenaar; aquarellist. Album met burgerlijke en militaire klederdrachten van de middeleeuwen tot de 19e eeuw. Sinds 1843 eerst bibliothecaris, later secretaris van Kunstgenootschap.
- (91) César LESY (Lichtervelde 1802). Kunstschilder. Broer van Désiré Eugène. Hij woonde in de Holstraat 39. In 1840 met zijn vrouw en vier zonen vertrokken naar Lokeren.
- (92) Désiré Eugène LESY (Brugge 1806–Gent 1859). Broer van César. Leerling van P.F. De Noter. Kunstschilder: landschappen, marines. Beschermeling van baron Karel d'Haene-Steenhuysse. Hij nam deel aan de Driejaarlijkse kunstsalons.
- (93) Jean Bernard CAPEINICK (Gent 1838–Schaarbeek 1890). Veelbesproken specialist in het schilderen van bloemen. Leraar aan de Gentse Academie., later aan de Academie te Brussel. Zijn bekendste leerlingen waren Rodolphe Wijtsman (Dendermonde 1860–Linkebeek 1927) en Juliette Trullemans (Brussel 1866–Brussel 1925), echtgenoten en beiden impressionistische schilders. Op het einde van zijn leven leed hij aan een oogkwaal, die hem het schilderen onmogelijk maakte.
- (94) Isidoor CAPEINICK (Wakken 1809). Schilder. Vader van Jean Bernard. Ook zijn broers Bernard Constant (Wakken 1811–Gent 1866) en Jean Henri (Wakken 1811–Gent 1891) waren schilders en woonden te Gent, evenals de zuster Maria Josepha (°Wakken 1805), Druifsteeg 43.
- (95) Louis Cornelis MAENHOUT (Wetteren 1812–Gent 1889). Schilder. Hij woonde: Arteveldeplaats 14, maar overleed in de Nieuwebosstraat 12. Beroep: meester ijzerdraaijer en koopman in ijzer.

Daniël VAN RYSSEL